

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК

РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Вељка Млађеновића бб
Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341
E-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org
sgrs.oglasi@slglasnik.org
sgrs.finansije@slglasnik.org
sgrs.online@slglasnik.org

www.slglasnik.org

Петак, 9. децембар 2016. године
БАЊА ЛУКА

Број 105 Год. XXV

Жиро рачуни: Нова банка а.д. Бања Лука
555-007-00001332-44
НЛБ банка а.д. Бања Лука
562-099-00004292-34
Sberbank а.д. Бања Лука
567-162-10000010-81
UniCredit Bank а.д. Бања Лука
551-001-00029639-61
Комерцијална банка а.д. Бања Лука
571-010-00001043-39
Addiko Bank а.д. Бања Лука
552-030-00026976-18

1749

На основу члана 70. став 1. тачка 8. Устава Републике Српске и члана 56. став 1. тачка 1, члана 182. и члана 186. ст. 1. и 2. Пословника Народне скупштине Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 31/11), а након разматрања Извјештаја Комисије за избор и именовање, Народна скупштина Републике Српске, на Петнаестој сједници, одржаној 6. децембра 2016. године, донијела је с љ е д е ђ у

ОДЛУКУ

О ВЕРИФИКАЦИЈИ МАНДАТА

I

Верификује се мандат Снежани Божић, који јој је додијељен као кандидату на листи Српска демократска странка - СДС / Пензионери - ПУП / Радикали - СРС РС.

II

Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-1360/16
6. децембра 2016. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1751

На основу члана 70. став 1. тачка 8. Устава Републике Српске и члана 56. став 1. тачка 1, члана 182. и члана 186. ст. 1. и 2. Пословника Народне скупштине Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 31/11), а након разматрања Извјештаја Комисије за избор и именовање, Народна скупштина Републике Српске, на Петнаестој сједници, одржаној 6. децембра 2016. године, донијела је с љ е д е ђ у

ОДЛУКУ

О ВЕРИФИКАЦИЈИ МАНДАТА

I

Верификује се мандат Наташи Радуловић, који јој је додијељен као кандидату на листи Савеза независних социјалдемократа - СНСД - Милорад Додик.

II

Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-1362/16
6. децембра 2016. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1750

На основу члана 70. став 1. тачка 8. Устава Републике Српске и члана 56. став 1. тачка 1, члана 182. и члана 186. ст. 1. и 2. Пословника Народне скупштине Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 31/11), а након разматрања Извјештаја Комисије за избор и именовање, Народна скупштина Републике Српске, на Петнаестој сједници, одржаној 6. децембра 2016. године, донијела је с љ е д е ђ у

ОДЛУКУ

О ВЕРИФИКАЦИЈИ МАНДАТА

I

Верификује се мандат Данијели Мрда, који јој је додијељен као кандидату на листи Савеза независних социјалдемократа - СНСД - Милорад Додик.

II

Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-1361/16
6. децембра 2016. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1752

На основу члана 70. став 1. тачка 8. Устава Републике Српске и члана 56. став 1. тачка 1, члана 182. и члана 186. ст. 1. и 2. Пословника Народне скупштине Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 31/11), а након разматрања Извјештаја Комисије за избор и именовање, Народна скупштина Републике Српске, на Петнаестој сједници, одржаној 6. децембра 2016. године, донијела је с љ е д е ђ у

ОДЛУКУ

О ВЕРИФИКАЦИЈИ МАНДАТА

I

Верификује се мандат Далибору Павићу, који му је додијељен као кандидату на листи Савеза независних социјалдемократа - СНСД - Милорад Додик.

II

Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-1363/16
6. децембра 2016. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1753

На основу члана 70. став 1. тачка 8. Устава Републике Српске и члана 56. став 1. тачка 1, члана 182. и члана 186. ст. 1. и 2. Пословника Народне скупштине Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 31/11), а након разматрања Извјештаја Комисије за избор и именовање, Народна скупштина Републике Српске, на Петнаестој сједници, одржаној 6. децембра 2016. године, донијела је сљедећу

ОДЛУКУ
О ВЕРИФИКАЦИЈИ МАНДАТА

I

Верификује се мандат Миленку Вићановићу, који му је додијељен као кандидату на листи ПДП - Партија демократског прогреса.

II

Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-1364/16
6. децембра 2016. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1754

На основу члана 70. став 1. тачка 8. Устава Републике Српске и члана 56. став 1. тачка 1, члана 182. и члана 186. ст. 1. и 2. Пословника Народне скупштине Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 31/11), а након разматрања Извјештаја Комисије за избор и именовање, Народна скупштина Републике Српске, на Петнаестој сједници, одржаној 6. децембра 2016. године, донијела је сљедећу

ОДЛУКУ
О ВЕРИФИКАЦИЈИ МАНДАТА

I

Верификује се мандат Адмиру Чавки, који му је додијељен као кандидату на листи Домовина.

II

Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-1365/16
6. децембра 2016. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1755

На основу члана 70. став 1. тачка 8. Устава Републике Српске и члана 56. став 1. тачка 1, члана 182. и члана 186. ст. 1. и 2. Пословника Народне скупштине Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 31/11), а након разматрања Извјештаја Комисије за избор и именовање, Народна скупштина Републике Српске, на Петнаестој сједници, одржаној 6. децембра 2016. године, донијела је сљедећу

ОДЛУКУ
О ВЕРИФИКАЦИЈИ МАНДАТА

I

Верификује се мандат Влади Глигорићу, који му је додијељен као кандидату на листи Савеза независних социјалдемократ - СНСД - Милорад Додик.

II

Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-1366/16
6. децембра 2016. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1756

На основу члана 70. став 1. тачка 8. Устава Републике Српске и члана 56. став 1. тачка 1, члана 182. и члана 186. ст. 1. и 2. Пословника Народне скупштине Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 31/11), а након разматрања Извјештаја Комисије за избор и именовање, Народна скупштина Републике Српске, на Петнаестој сједници, одржаној 6. децембра 2016. године, донијела је сљедећу

ОДЛУКУ
О ВЕРИФИКАЦИЈИ МАНДАТА

I

Верификује се мандат Зорици Кузмановић Василић, који јој је додијељен као кандидату на листи Савеза независних социјалдемократ - СНСД - Милорад Додик.

II

Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-1367/16
6. децембра 2016. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1757

На основу члана 70. став 1. тачка 8. Устава Републике Српске и члана 56. став 1. тачка 1, члана 182. и члана 186. ст. 1. и 2. Пословника Народне скупштине Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 31/11), а након разматрања Извјештаја Комисије за избор и именовање, Народна скупштина Републике Српске, на Петнаестој сједници, одржаној 6. децембра 2016. године, донијела је сљедећу

ОДЛУКУ
О ВЕРИФИКАЦИЈИ МАНДАТА

I

Верификује се мандат Вељки Марићу, који му је додијељен као кандидату на листи Савеза независних социјалдемократ - СНСД - Милорад Додик.

II

Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-1368/16
6. децембра 2016. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1758

На основу члана 70. став 1. тачка 8. Устава Републике Српске и члана 56. став 1. тачка 1, члана 182. и члана 186. ст. 1. и 2. Пословника Народне скупштине Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 31/11), а након разматрања Извјештаја Комисије за избор и именовање, Народна скупштина Републике Српске, на Петнаестој сједници, одржаној 6. децембра 2016. године, донијела је сљедећу

ОДЛУКУ О ВЕРИФИКАЦИЈИ МАНДАТА

I

Верификује се мандат Драги Калабићу, који му је додијељен као кандидату на листи Савеза независних социјалдемократ - СНСД - Милорад Додик.

II

Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-1369/16
6. децембра 2016. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1759

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08) и члана 5. став 3. Закона о извршењу Буџета Републике Српске за 2016. годину ("Службени гласник Републике Српске", број 110/15), Влада Републике Српске, на 102. сједници, одржаној 1.12.2016. године, д о н о с и

ОДЛУКУ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ПЛАН УТРОШКА СРЕДСТАВА - ИЗДАТКЕ ЗА НЕФИНАНСИЈСКУ ИМОВИНУ

I

Даје се сагласност на План утrophка средстава - издатке за нефинансијску имовину буџетском кориснику Предсједник Републике Српске (организациони код 0101001) за период 1. јануар - 30. новембар 2016. године, у укупном износу од 60.000,00 КМ, на буџетској позицији:

- 511300 - издаци за набавку постројења и опреме 60.000,00 КМ.

II

За реализацију Одлуке задужују се Министарство финансија Републике Српске и Служба Предсједника Републике.

III

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2519/16
1. децембра 2016. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1760

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10 и 24/12), Оквирног споразума између Развојне банке Савјета Европе и Босне и Херцеговине у вези са Регионалним програмом за стамбено збрињавање од 20. августа 2013. године ("Службени гласник БиХ - Међународни уговори", број 4/14) и Споразума о гранту подршке РХП између Развојне банке Савјета Европе и БиХ у вези са Регионалним програмом стамбеног збрињавања, Влада Републике Српске, на 102. сједници, одржаној 1.12.2016. године, д о н о с и

ОДЛУКУ О ПРИХВАТАЊУ ДОНАТОРСКИХ СРЕДСТАВА РАЗВОЈНЕ БАНКЕ САВЈЕТА ЕВРОПЕ У ВЕЗИ СА РЕГИОНАЛНИМ ПРОГРАМОМ СТАМБЕНОГ ЗБРИЊАВАЊА

I

Прихватају се донаторска средства Развојне банке Савјета Европе (у даљем тексту: ЦЕБ) у вези са Регионалним

програмом стамбеног збрињавања (у даљем тексту: Програм) за Босну и Херцеговину, чија је укупна вриједност 700.713 €, од чега 235.000 € чине донаторска средства за подршку Министарству за избјеглице и расељена лица Републике Српске - Јединици за имплементацију пројеката на подручју Републике Српске.

II

Донаторским средствима из тачке I планирана је подршка у суфинансирању оперативних трошкова Министарства за избјеглице и расељена лица Републике Српске - Јединици за имплементацију.

III

Реализација средстава предвиђена је у периоду од 2016. до 2017. године.

IV

Донаторска средства ће у Републици Српској реализовати Министарство за избјеглице и расељена лица Републике Српске у сарадњи са Министарством финансија Републике Српске.

Координацију у праћењу реализације донаторских средстава за цијелу БиХ вршиће Министарство за људска права и избјеглице Босне и Херцеговине, о чему је сачињен Меморандум о разумијевању између:

- Министарства за људска права и избјеглице Босне и Херцеговине (МЉПИ),
- Министарства финансија и трезора Босне и Херцеговине (МФТ),
- Министарства за избјеглице и расељена лица Републике Српске (МИРЛ РС),
- Федералног министарства расељених особа и избјеглица (ФМРОИ),
- Министарства финансија Републике Српске (МФРС),
- Федералног министарства финансија (ФМФ).

Овим меморандумом дефинисани су обавезе и одговорности у реализацији донаторских средстава из члана I ове одлуке.

V

За реализацију ове одлуке задужује се Министарство за избјеглице и расељена лица Републике Српске. Исто се задужује о информисању Владе Републике Српске о утrophку донаторских средстава, као и о ефектима утrophка средстава у складу са одредбама Закона о донацијама у јавном сектору ("Службени гласник Републике Српске", број 96/05).

VI

Даје се сагласност министру за избјеглице и расељена лица Републике Српске и министру финансија Републике Српске за потписивање Меморандума о разумијевању из тачке IV ове одлуке.

VII

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2518/16
1. децембра 2016. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1761

На основу члана 7. Закона о електричној енергији ("Службени гласник Републике Српске", бр. 8/08 - Пречишћени текст, 34/09, 92/09 и 1/11) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 101. сједници, одржаној 24.11.2016. године, д о н о с и

ОДЛУКУ**О УСВАЈАЊУ ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТСКОГ БИЛАНСА
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ ЗА 2017. ГОДИНУ****I**

Усваја се Електроенергетски биланс Републике Српске за 2017. годину.

II

За извршење Електроенергетског биланса Републике Српске за 2017. годину задужују се сва привредна друштва која обављају електроенергетску дјелатност у Републици Српској.

III

За праћење реализације Електроенергетског биланса Републике Српске за 2017. годину задужује се Министарство индустрије, енергетике и рударства.

IV

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2521/16
24. новембра 2016. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1762

На основу члана 270. став 2. Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 53/12) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12, 121/12, 15/16 и 57/16), 1. децембра 2016. године, министар правде д о н о с и

П РА В И Л Н И К**О УСЛОВИМА, НАЧИНУ ЧУВАЊА И УНИШТАВАЊА
МАТЕРИЈАЛНИХ ДОКАЗА У КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ****Предмет Правилника****Члан 1.**

Овим правилником уређују се начин предаје, пријем, услови, начин и мјесто чувања, располагање, издавање, уништавање и друге радње које се односе на поступање са материјалним доказима прикупљеним у току кривичног поступка, по наредби тужилаштва и судова у Републици Српској.

Чување привремено одузетих предмета и документације
Члан 2.

(1) Предмети и документација привремено одузети по наредби суда у складу са Законом о кривичном поступку (у даљем тексту: Закон) депонују се у депозиту суда или суд на други начин обезбјеђује њихово чување.

(2) Чауре, зрна и фрагменти зрна који потичу из тешких кривичних дјела почињених на територији Републике Српске, за која није идентификовано оружје из којег су испаљени, чувају се у збирци у лабораторији за механичку Јединицу за форензику Криминалистичко-техничког центра, до идентификације оружја.

Повјеравање послова чувања доказа**Члан 3.**

(1) Послове пријема, евиденције и чувања одузетих предмета обавља службеник суда за чување доказа (у даљем тексту: службеник суда).

(2) Службеник суда је од тренутка преузимања одговоран за одржавање безбједности и контроле над предметима и документима који се као докази предају суду.

Дужности службеника суда задуженог за чување доказа**Члан 4.**

Дужности службеника суда су да:

1) прима предмете по наредби надлежног судије, врши класификацију, распоређивање, евидентирање и одлагање предмета на мјесто предвиђено за чување,

2) чува документацију о предметима и обезбјеђује ланац чувања доказа,

3) врши електронски унос релевантних података који се односе на предмете, пружа информације по захтјеву надлежног судије,

4) по налогу судије, предаје предмете вјештаку или овлашћеним службеним лицима,

5) издваја и посебно чува предмете, укључујући и оружје које више није потребно чувати као доказ и које треба уништити или вратити власнику, односно држаоцу или поступити на други начин у складу са одлуком суда,

6) брине се да се просторије за чување доказа одржавају у уредном стању, као и о исправности и сигурности уређаја,

7) брине о набавци материјала за обиљежавање и одлагање доказа,

8) обезбјеђује и омогућава надзор и инвентуру у просторији по одлуци предсједника суда и

9) врши обилазак, преглед и контролу исправности чувања доказа који се чувају ван просторије за чување доказа и о својим запажањима обавјештава надлежног судију.

Начин чувања доказа**Члан 5.**

Службеник суда поступа по инструкцијама судије и врши пријем, одговарајуће класификовање, распоређивање, документовање и похрањивање доказа.

Предаја доказа**Члан 6.**

Предају предмета и документације као материјалних доказа службенику суда врши овлашћено службено лице у координацији са надлежним тужиоцем и судијом, у складу са Законом.

Пријем доказа**Члан 7.**

(1) Службеник суда прима доказе на чување по наредби надлежног судије.

(2) Сви предмети који се примају у суд као докази документују се на Потврди о пријему предмета достављених у службу за чување, коју попуњава службеник суда за чување доказа, а Потврда служи као доказ да се предмет чува у суду.

(3) Изглед и садржај Потврде из става 2. овог члана налази се на Обрасцу 1. у Прилогу овог правилника и чини његов саставни дио.

(4) Службеник суда не прима оне предмете који нису прописно упаковани и јасно означени и о томе без одгађања обавјештава надлежног судију.

Евидентирање, означавање и класификација доказа**Члан 8.**

(1) Службеник суда води Књигу евиденције доказа, у коју уноси све релевантне податке, у складу са прописаним рубрикама, те врши класификацију и разврставање предмета ради похрањивања на одговарајуће мјесто унапријед одређено према врсти предмета.

(2) Књига евиденције доказа налази се у Прилогу овог правилника.

(3) Службеник суда, одмах по пријему, означава ради идентификације и прописно похрањује достављене предмете.

(4) Након што су докази означени и смјештени на одговарајуће мјесто, копија Потврде о предметима достављених у службу за чување из члана 7. став 2. овог правилника, причвршћује се за коверту или паковање и депонује у просторију за чување доказа, а оригинал Потврде се одлаже у одговарајући регистар.

(5) Зависно од врсте предмета, предмети се класификују и чувају у полицима за смјештај предмета, ормарима за смјештај оружја и опасног оруђа, те експлозивног материјала, сефовима за чување пиштоља, сефовима за чување накита и новца и сефовима за чување наркотика, у просторији која има такве услове да у њој не дође до уништавања својства наркотика.

Обавеза чувања доказа у просторији за доказе

Члан 9.

(1) Сви докази примљени у суд чувају се у просторији за доказе, а не чувају се у личним ормарићима, судским списима или другим мјестима у суду.

(2) Уколико службеник суда уочи да неки предмет недостаје, сачињава службену забиљешку и о томе обавјештава непосредног руководиоца и надлежног судију.

Чување привремено одузетих предмета код других институција

Члан 10.

(1) Када одузети предмети по бројности и величини премашују величину просторија суда за смјештај одузетих предмета, судија доноси одлуку да привремено одузети предмети остану под надзором подносиоца захтјева за издавање наредбе о претресању или под надзором овлашћеног субјекта који је извршио наредбу о претресању, ако орган коме се остављају предмети под надзор има посебне просторије за чување и похрањивање таквих предмета.

(2) Да би се обезбједио редован надзор суда над наведеним предметима, службеник суда у року од 30 дана од дана повјеравања предмета врши контролу наведених просторија и остављених предмета, а ако предмети остају дуже од 30 дана, једном мјесечно се информише о стању депонованих предмета.

(3) О извршеном надзору службеник суда сачињава службену забиљешку, коју улаже у посебан регистратор.

Отварање и преглед привремено одузетих предмета и документације

Члан 11.

(1) Отварање и преглед привремено одузетих предмета врши надлежни тужилац, у складу са Законом.

(2) При отварању и прегледу одузетих предмета и докумената води се рачуна да њихов садржај не сазнају неовлашћена лица.

(3) Након отварања доказа, судији за претходни поступак доставља се записник о отварању, који се улаже у предметни спис и предмети враћају прописно упаковани на даље чување.

Предаја, пријем и чување ватреног оружја

Члан 12.

(1) Приликом паковања ватреног оружја као доказа и предаје суду неопходно је предузети све мјере опреза у смислу безбједног и пажљивог руковања ватреним оружјем, у циљу чувања његове доказне вриједности.

(2) Приликом предаје оружја као доказа неопходно је констатовати податке о калибру, произвођачу, моделу, серијском броју и начину коришћења (аутоматско, на преклоп и др.), а у евиденцију се уносе подаци који се одnose на калибар, назив произвођача, модел и серијски број.

(3) Ватрено оружје одлаже се одвојено од других предмета у просторији за чување доказа и додатно осигурано у ормарима за ватрено оружје или кавезу (засебан простор за чување ватреног оружја).

(4) Ормари се увијек закључавају, осим када се неки доказ премјешта или се врши инвентура.

(5) Оружје се увијек одваја од муниције, а оквири са муницијом се одлажу одвојено од оружја.

Предаја, пријем и чување експлозива

Члан 13.

(1) Приликом паковања, предаје и пријема експлозива као доказа, на чување у суду неопходно је предузети све

мјере опреза у смислу пажљивог руковања експлозивом, а у циљу чувања његове доказне вриједности.

(2) Експлозив се чува у просторији за чување доказа, у посебним металним ормарима чији зидови имају посебну стандардну дебљину (све врсте петарди, бомби, војне муниције, барута, детонаторских каписла или других компоненти који имају потенцијал за паљење), само ако су стабилни и не представљају директну пријетњу.

(3) Ако је експлозив нестабилан или сумњив, суд одређује његово прописно чување код специјализованих државних агенција или других органа или правних лица.

Предаја, пријем и чување опасног оруђа и других оштрих предмета

Члан 14.

(1) Опасно оруђе (ножеви, палице, оштри предмети) пакује се у картонске кутије или на други одговарајући начин.

(2) Ножеви се након означавања одлажу у кутије одговарајуће величине, умотавају се да се спријечи помјерање, а затим се кутија залијепи доказном траком. Ножеви на преклапање се могу одложити и без затварања оштрице.

(3) Уколико се нож не шаље на вјештачење, може се умотати оштрица или затворити ако је нож на преклапање и ставити у коверту одговарајуће величине, која ће се залијепити доказ-траком, водећи рачуна да оштрица не може пробити коверту.

(4) Све врсте алата означавају се и стављају у кутију или вреће одговарајуће величине и врши се лијеplење доказном траком, а на паковање се причвршћује наљепница са ознаком и свим релевантним подацима.

(5) Оштри предмети (игле, инјекције и др.) пакују се са посебном пажњом и приликом паковања означавају на видном мјесту да не би дошло до повређивања приликом редовног руковања, које је пожељно фотографисати и документовати.

Предаја, пријем и чување опојних дрога, психотропних супстанци и прекурсора

Члан 15.

(1) Паковање и пријем супстанци за које се сумња да представљају опојне дроге, психотропне супстанце или прекурсоре под контролом закона, врши се уз повећане мјере безбједности и чува се у одговарајућој амбалажи према врсти узорка у сефу или ормару ради обезбјеђења њихове доказне вриједности и омогућавања накнадног вјештачења.

(2) Дрога се задржава у оригиналном паковању и прописно обиљежава, а уколико није чврсто упакована, одлаже се у пластичну кесу са затварачем.

(3) Дрога која је влажна или је у питању биљни материјал (нпр. *Cannabis sativa* L., марихуана и сл.) пакује се у папирну амбалажу, након што буде претходно осушена, да не би дошло до промјена због труљења или усљед хемијске реакције током стајања.

(4) Дроге које су у течном стању, у облику раствора или уља, задржавају се у оригиналном паковању и чувају у одговарајућој амбалажи према врсти узорка.

(5) Биолошки узорци (урин, крв и сл.) за које се сумња да садрже дроге чувају се у фрижидеру или замрзивачу.

Предаја, пријем и чување одјеће

Члан 16.

(1) Одјећа се претходно означава и ако је мокра, суши се прије паковања и предаје у суд.

(2) Оштећења на одјећи која могу да потичу од пројектила испаленог из ватреног оружја треба заштитити чистим папиром.

(3) Ако одјећу треба савити, савија се од вањских крајева према средини да би се сачували трагови доказа, затим се одлаже у одговарајућу папирну врећу, и то сваки одјевни предмет за себе, а потом запакује у врећу

одговарајуће величине која се залијепи доказ-траком, а на њу се провидном траком причврсти натпис са бројем предмета и бројем трага.

Предаја, пријем и чување новца и накита Члан 17.

(1) Новац и накит се предају на чување претходно пребројани, прописно означени и упаковани, а чувају се уз повећане мјере безбједности.

(2) Прије паковања накита неопходно је уписати сваки комад посебно и за сваки комад описати визуелно запажање (жут, бијели, провидан итд.), а у циљу избегавања евентуалних неспоразума о стварној вриједности предмета не наводити састав накита (злато, сребро, дијаманти итд.).

(3) Мањи предмети пакују се посебно у врећице са затварачем ради лакше идентификације и враћања, врећице се прописно означавају и тако запаковани предмети стављају се у коверту одговарајуће величине.

Чување обимније документације и већег броја предмета Члан 18.

(1) Уколико попис предмета и документације није могућ, предмети и документација стављају се у омот и запечаћени чувају у суду до отварања и прегледа које врши тужилац у току истраге, а након правоснажности поступка чувају се у суду до другачије одлуке суда.

(2) Документи се означавају идентификатором у који се уноси назив документа и датум од када датира, стављају у одговарајућу коверту и лијепе доказ-траком.

(3) Уколико је то од посебног значаја, може се извршити фотокопирање оригинала па се фото-копија оригинала посебно чува.

(4) Уколико је ријеч о обимнијој документацији, документација се пакује у кутију која се лијепи доказ-траком и одлаже на полицу у просторији за чување доказа.

(5) Документ се не смије савијати, лијепити, резати, спајати или на други начин мијењати.

Предаја, пријем и чување компјутера и уређаја за аутоматску обраду података Члан 19.

(1) Компјутери уређаји који су са њима повезани посебно се означавају, те ако су познати, биљежи се: име произвођача, модел, серијски број, оперативни систем, провајдер, интернет услуга и лозинка, а ако је компјутер дио мреже, документе типа софтвера, локацију и број сервера, који се чувају уз назнаку "осјетљива електронска опрема - држати даље од извора магнетног зрачења".

(2) Компјутером, компјутерским компонентама и хардвером рукује се као са кабастим предметима и поступа као са ломљивим предметима.

(3) Ако је предмет централна процесорска јединица, ставља се у намјенску кутију, која се претходно изнутра обложи блоковима стиропора, потом се кутија залијепи доказ-траком, а затим се причврсти етикета на предњу страну провидном траком и означи са "ломљиво, осјетљива електронска опрема - држати даље од магнетног поља".

(4) Компјутери и уређаји који су са њима повезани штите се од статичког електрицитета, топлоте и магнетног поља.

(5) Ако се компјутер сматра доказним материјалом, за вријеме његовог чувања у просторији суда компјутер се не може користити да би се видјели подаци који су у њему похрањени.

(6) Ако подаци имају вриједност материјалних доказа, на основу судске наредбе за претрес, стручњак за информационе технологије, што је могуће прије, ради форензичку копију диска да би се сачували подаци.

(7) У случају било каквих недоумица, неопходно је контактирати са особом суда задуженим за информационо-комуникацијске технологије.

Чување моторних возила Члан 20.

(1) Моторна возила се чувају ван зграде суда по наредби судије, уколико суд нема адекватан простор за чување возила која се посебно евидентирају, а прије преузимања возила на чување неопходно је направити инвентуру ствари у возилу.

(2) Моторна возила могу бити привремено смјештена у полицијској гаражи или намјенском паркингу који је ограђен и под надзором, закључана и са затвореним прозорима, а из возила треба склонити вриједне предмете.

(3) Кључеви од возила који су достављени на чување треба да буду означени и под надзором.

(4) Ако возило треба вјештачити, транспортовање треба вршити адекватним возилом за превоз моторних возила (пауком), а не возилом за вучу, да би се спријечило уништавање доказа за вријеме транспорта.

Пристап у просторију за чување доказа Члан 21.

(1) Предмети и документи који служе као материјални докази чувају се по наредби судије у просторији за чување доказа, а пристап у просторију ограничен је на службеника суда или лице које је овлашћено да га замјењује и предсједника кривичног одјељења суда.

(2) Кључеви просторије за чување доказа и сефова су под контролом службеника суда и предсједника суда.

Надзор над чувањем доказа Члан 22.

(1) Повремено, а најмање једном годишње обавља се попис и инвентура ради провјере поштовања начела и процедуре чувања доказа и унапређивања система чувања доказа.

(2) Попис и инвентура се обављају у складу са одлуком и правилима која доноси предсједник суда.

Предаја привремено одузетих предмета Члан 23.

(1) Приликом предаје привремено одузетих предмета ради вјештачења или из других оправданих разлога, о чему одлуку доноси судија, службеник суда задужен за чување доказа сачињава Потврду о привременој предаји предмета.

(2) У Потврди се означава назив органа или лице коме су предати предмети, а Потврда се улаже у посебан регистратор.

(3) Изглед и садржај Потврде из става 1. овог члана прописан је на Обрасцу 2. који се налази у Прилогу овог правилника.

Поврат и уништавање привремено одузетих предмета Члан 24.

(1) Предмети који су у току кривичног поступка привремено одузети, а нису одузети по судској одлуци или нису доказ у кривичном поступку враћају се по одлуци судије власнику, односно држаоцу када у току поступка постане очигледно да њихово задржавање није у складу са Законом, а не постоје разлози за њихово трајно одузимање.

(2) Привремено одузети предмети чије би чување било опасно и проузроковало одређене потешкоће, а чије је одузимање прописано Законом о кривичном поступку Републике Српске или другим законом могу се уништити ако више нису неопходни у кривичном поступку, у складу са процедурама у зависности од врсте предмета, након окончаног поступка по правним лијековима.

(3) Уништавање предмета из става 2. овог члана одређује наредбом надлежни судија, о чему се сачињава записник.

Поступање са трајно одузетим предметима Члан 25.

(1) Ако се по окончању кривичног поступка према оптуженом изрекне мјера безбједности одузимања предмета, са одузетим предметима се поступа у складу са одлуком суда.

(2) Одузети предмети се уништавају, продају или уступају за коришћење у научне и едукативне сврхе, по право-снажности пресуде.

Уништавање одузетих предмета Члан 26.

(1) Уколико је у судском поступку издата наредба о уништењу робе, суд формира комисију за уништење, која је дужна да спроведе све потребне радње у циљу окончања поступка уништења, о чему се сачињава записник.

(2) Након извршене продаје, односно уништења, у релевантним уписницима евидентира се продаја предмета, уз навођење датума продаје и лица коме је продато, односно за уништено робу где је, када и ко робу уништио, те фото-документација или видео-запис уништења робе.

(3) Трајно одузети предмети и трагови уништавају се у складу са правилима струке за одговарајућу врсту трагова (биолошки трагови, дроге, оружје, експлозивни и сл.) или правним прописима, уколико постоје.

Ступање на снагу Члан 27.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 08.020/020-2821/15
1. децембра 2016. године
Бања Лука

Министар,
Антон Касинових, с.р.

ПРИЛОГ

Књига евиденције доказа

Редни број и датум	Од кога је предмет одузет (име и презиме)	Ознака списка (предмета)	Опис предмета - количина и врста	Број потврде о одузимању предмета
1	2	3	4	5

Број Кт суда/ тужилаштва	Број и датум одлуке о издавању предмета	Коме је предмет издат/ предат на чување	Потпис примаоца предмета	Примједба
6	7	8	9	10

Образац 1.

Суд:
Датум:

ПОТВРДА

о предметима достављеним у службу за чување

Овим се потврђује да су на основу члана _____ Закона о кривичном поступку Републике Српске привремено одузети предмети и документи достављени у суд.

Број ДНА _____
Број наредбе _____
Број Потврде о привременом одузимању предмета _____
Од кога је предмет одузет _____

Редни број	Количина	Ознака (спис) Предмет	Мјесто одлагања	Крајњи исход

Потврда исправности навода

Овим се потврђује да су наведени предмети одузети од ОСЈ _____
Овим се потврђује да су наведени предмети достављени на чување Служби за чување доказа _____

ПС _____ предати на чување.
Датум предавања доказа _____ Датум пријема предмета _____

Образац 2.

Суд:
Датум:

ПОТВРДА

о привременој предаји предмета

По наредби надлежног судије _____ депоновани предмети се привремено предају _____ (тужилаштво ради вјештачења).

Број ДНА _____
Број наредбе _____
Од кога су предмети одузети _____

Редни број	Количина	Ознака (спис) Предмет	Мјесто одлагања	Крајњи исход

Потврда исправности навода

Овим се потврђује да су наведени предмети предати од _____
Службе за чување доказа _____
(тужилаштво) _____

Овим се потврђује да су наведени предмети привремено достављени _____

1763

На основу члана 26. став 1. Закона о правосудном испиту у Републици Српској ("Службени гласник Републике Српске", број 58/16) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12, 121/12, 15/16 и 57/16), 1. децембра 2016. године, министар правде д о н о с и

П РА В И Л Н И К О ПОЛАГАЊУ ПРАВОСУДНОГ ИСПИТА

Члан 1.

Овим правилником прописују се поступак и начин полагања правосудног испита (у даљем тексту: испит), облик и садржај увјерења о положеном правосудном испиту и вођење евиденције лица која су полагала испит.

Члан 2.

(1) Кандидат доставља захтјев за полагање испита Министарству правде (у даљем тексту: Министарство).

(2) Уз захтјев из става 1. овог члана кандидат доставља доказе о испуњавању услова у складу са Законом о правосудном испиту у Републици Српској (у даљем тексту: Закон), и то:

1) овјерену копију дипломе о стеченом звању дипломираног правника,

2) оригинал потврде или увјерења о радном искуству са описом послова које је кандидат обављао,

3) оригинал или овјерену копију извода из матичне књиге вјенчаних, само уколико је кандидат промијенио/ла презиме од дана дипломирања до дана подношења захтјева за полагање испита и

4) оригинал или овјерену копију потврде, уколико је кандидат брачни супружник или дијете погинулог или несталог борца Републике Српске.

Члан 3.

(1) Уколико кандидат испуњава услове прописане Законом за полагање испита, министар правде (у даљем тексту: министар) доноси рјешење о испуњености услова за полагање испита.

(2) Уколико кандидат не испуњава услове прописане Законом за полагање испита, министар доноси рјешење којим се одбија захтјев за полагање испита.

Члан 4.

(1) Трошкове испита сноси кандидат у складу са Законом.

(2) Испит се полаже у просторијама које одреди министар, пред Комисијом за полагање правосудног испита (у даљем тексту: Комисија), у складу са Законом.

Члан 5.

- (1) Испит се састоји из писменог и усменог дијела.
- (2) Кандидат прво полаже писмени дио испита, у складу са Законом.
- (3) Писмени дио испита може трајати највише шест часова и за то вријеме кандидату се ставља на располагање спис за израду писменог задатка.
- (4) Уколико кандидат за шест часова не уради писмени задатак, предаје га неизрађеног, што се уписује у записник о полагању испита.

Члан 6.

- (1) Писменом дијелу испита присуствује секретар Комисије или записничар који надгледа рад кандидата, односно пазе да кандидат за вријеме писменог дијела испита не контактира са другим лицима, те да не користи мобилни телефон или друга недозвољена средства.
- (2) За вријеме писменог дијела испита кандидат не може напуштати просторију у којој се испит обавља, осим у оправданим случајевима које утврђује секретар Комисије или записничар.

Члан 7.

- (1) Члан Комисије који испитује област из које се полаже писмени дио испита прегледа писмени задатак, упознаје чланове Комисије са писменим задатком кандидата и оцјењује писмени задатак оцјеном "положио" или "није положио".
- (2) Уколико кандидат није положио писмени дио испита из једног предмета, полаже поправни испит из тог предмета.

Члан 8.

- (1) Уколико кандидат положи писмени дио испита из обје или из једне области из које се полаже писмени испит, полаже усмени дио испита из правних области у складу са Законом, редослиједом који одреди предсједник Комисије.
- (2) За вријеме трајања усменог дијела испита кандидат може да користи двије паузе по 15 минута, о чему одлуку доноси предсједник Комисије.
- (3) Уколико испиту присуствују лица која слушају испит, а својим понашањем ометају одржавање испита, предсједник Комисије може да их удаљи.

Члан 9.

Након завршеног усменог дијела испита и вијећања чланова Комисије, предсједник Комисије саопштава кандидату коначну оцјену успјеха на испиту, уз присуство других чланова Комисије.

Члан 10.

Уколико кандидат на усменом дијелу испита не положи предмет из којег се полаже и писмени дио испита, полаже на поправном испиту и писмени дио испита из тог предмета.

Члан 11.

- (1) У току испита записничар води записник за сваког кандидата.

РЕПУБЛИКА СРПСКА
МИНИСТАРСТВО ПРАВДЕ

ЕВИДЕНЦИЈА

ЛИЦА КОЈА СУ ПОЛАГАЛА ПРАВОСУДНИ ИСПИТ

Садржај података који се уписују у књигу евиденција о лицима која су полагала правосудни испит:

- (2) У записник се уносе: састав Комисије, име и презиме кандидата, број и датум рјешења о одобреном полагању испита, дан и час полагања писменог и усменог дијела испита, оцјена успјеха писменог дијела испита, питања постављена кандидату на усменом дијелу испита из појединих предмета, оцјена коначног успјеха кандидата на писменом и усменом дијелу испита.

- (3) Записник потписују предсједник Комисије, чланови Комисије и записничар.

- (4) Уз записник се прилажу задаци писменог дијела испита.

Члан 12.

- (1) Увјерење о положеном правосудном испиту потписује министар.
- (2) Образац увјерења о положеном правосудном испиту налази се у Прилогу 1. овог правилника и чини његов саставни дио.

Члан 13.

- (1) Министарство води евиденцију лица која су полагала испит.
- (2) Евиденција се води у облику књиге, одвојено за сваку календарску годину и закључује се истеком календарске године.
- (3) Образац књиге евиденција налази се у Прилогу 2. овог правилника и чини његов саставни дио.

Члан 14.

Ступањем на снагу овог правилника престаје да важи Правилник о полагању правосудног испита ("Службени гласник Републике Српске", број 37/08).

Члан 15.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 08.020/020-485/16-3
1. децембра 2016. године
Бања Лука

Министар,
Антон Касинових, с.р.

ПРИЛОГ 1.

РЕПУБЛИКА СРПСКА
МИНИСТАРСТВО ПРАВДЕ
Број:
Датум:

На основу члана 20. Закона о правосудном испиту у Републици Српској ("Службени гласник Републике Српске", број 58/16) и члана _____ Правилника о полагању правосудног испита Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број ____/16), министар правде Републике Српске издаје

УВЈЕРЕЊЕ

о положеном правосудном испиту

_____ (име и презиме кандидата), рођен/а у _____ (општина/град), ЈМБ: _____, дипломирао/ла _____ (датум) _____ (универзитет/факултет), из _____ (пребивалиште), положио/ла је правосудни испит _____ године пред Комисијом за полагање правосудног испита при Министарству правде Републике Српске.

Ово увјерење ослобођено је од плаћања административне таксе према одредбама Закона о административним таксама Републике Српске.

М. П.

МИНИСТАР

ПРИЛОГ 2.

Ред. број	Име и презиме	Датум и мјесто рођења, ЈМБ	Када је и гдје кандидат дипломирао	Гдје и колико је стекао радног искуства послје дипломирања	Број и датум рјешења о одобравању полагања испита	Датум полагања испита
1	2	3	4	5	6	7

Испит полаже први пут – други пут	Успјех на испиту (положио – није положио)	Поправи испит из предмета	Датум полагања поправног испита	Успјех на поправном испиту	Датум издавања увјерења о положеном правосудном испиту	Примједба
8	9	10	11	12	13	14

М. П.

МИНИСТАР

1764

На основу члана 66. ст. 3. и 6. Закона о стечају (“Службени гласник Републике Српске”, број 16/16) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12, 121/12, 15/16 и 57/16), 1. децембра 2016. године, министар правде доноси

**ПРАВИЛНИК
О ПРОГРАМУ СТРУЧНОГ ИСПИТА ЗА СТЕЧАЈНОГ
УПРАВНИКА И НАЧИНУ ЊЕГОВОГ ПОЛАГАЊА**

Члан 1.

Овим правилником прописују се Програм стручног испита за стечајног управника (у даљем тексту: Програм), начин полагања стручног испита за стечајног управника и начин стручног усавршавања стечајних управника.

Члан 2.

Кандидати за полагање стручног испита за стечајног управника (у даљем тексту: испит) испит полажу према Програму, који се налази у Прилогу 1. овог правилника и чини његов саставни дио.

Члан 3.

(1) Испит се полаже пред Комисијом за полагање стручног испита за стечајног управника (у даљем тексту: Комисија).

(2) Чланове Комисије и њихове замјенике из става 1. овог члана рјешењем именује министар правде (у даљем тексту: министар) из реда лица која имају одговарајуће радно искуство или су се истакла научним и стручним радом из области за коју су именовани као испитивачи.

(3) Комисија има предсједника и два члана.

(4) Предсједник Комисије именује се из реда испитивача из предмета стечајно право.

(5) Комисија има секретара, којег рјешењем именује министар из реда службеника Министарства правде (у даљем тексту: Министарство).

Члан 4.

Секретар Комисије утврђује испуњеност услова кандидата за полагање испита према захтјеву кандидата, води записник за вријеме трајања испита, те обавља и друге послове прописане овим правилником.

Члан 5.

(1) Трошкове рада Комисије сноси кандидат.

(2) Висину трошкова за полагање стручног испита и поправног испита, као и висину накнаде предсједнику и члановима Комисије утврђује министар посебним рјешењем.

Члан 6.

(1) Испит полажу лица која испуњавају услове у складу са одредбом члана 66. Закона о стечају (у даљем тексту: Закон).

(2) Захтјев за полагање испита подноси се Министарству и садржи податке о кандидату који се пријављује за полагање испита.

(3) Уз захтјев се прилажу докази о испуњености услова за полагање испита прописани Законом, у оригиналу или у овјереној копији, и то:

- 1) увјерење о држављанству,
- 2) увјерење о здравственој способности,
- 3) извод из матичне књиге рођених,
- 4) диплома о завршеној стручној спреми,
- 5) потврда послодавца о радном искуству у струци,
- 6) увјерење о некажњавању,
- 7) увјерење да се не води кривични поступак,

8) потврда/увјерење или изјава кандидата да није разријешен дужности директора или другог одговорног лица у правном субјекту због несавјесног рада и да није починио прекршај из члана 291. Закона и

9) потврда Привредне коморе Републике Српске да кандидат нема негативних резултата рада у привредној или другој организацији.

(4) Министар доноси рјешење о испуњености услова за полагање испита, које се доставља кандидату.

Члан 7.

(1) Полагање испита се организује у зависности од броја достављених захтјева кандидата за полагање испита.

(2) Вријеме полагања испита одређује секретар Комисије, уз сагласност предсједника и чланова Комисије.

(3) Обавјештење о мјесту и дану полагања испита доставља се кандидату најкасније у року од осам дана од дана одређеног за полагање испита.

Члан 8.

(1) Кандидату који је поднио захтјев за полагање испита може се одгодити полагање испита ако за то постоје оправдани разлози.

(2) Кандидат којем није одобрено одгађање полагања испита, а који не приступи полагању испита, може поново приступити полагању испита након истека рока од три мјесеца од дана заказаног испита.

Члан 9.

(1) Испит је јаван и полаже се у просторијама Министарства.

(2) Уколико испиту присуствују лица која слушају испит, а својим понашањем ометају одржавање испита, предсједник Комисије их може удаљити.

Члан 10.

(1) Кандидати полажу испит из следећих предмета:

- 1) Стечајно право,
- 2) Основи грађанског и привредног права и
- 3) Основи рачуноводства и финансија.

(2) Кандидати који имају положен правосудни испит не полажу испит из основа грађанског права и привредног права.

(3) Кандидати који имају сертификат овлашћеног рачуновође не полажу испит из основа рачуноводства и финансија.

(4) Кандидати приликом подношења захтјева за полагање испита достављају и доказ о положеном правосудном испиту, односно сертификат за овлашћеног рачуновођу.

(5) У “Службеном гласнику Републике Српске” објављују се правни извори из предмета из којих се полаже испит.

Члан 11.

(1) Испит се полаже усмено, на начин којим се утврђује оспособљеност лица за обављање дужности стечајног управника.

(2) Предсједник и чланови Комисије пред којима се полаже испит постављају питања усмено кандидатима.

Члан 12.

(1) Уколико кандидат који је приступио полагању испита током полагања испита одустане од полагања, сматра се да испит није положио.

(2) Комисија доноси одлуку о одгађању испита кандидату који из здравствених или других оправданих разлога одустане од започетог полагања испита.

(3) Испит се може одгодити до наредног термина заказаног за полагање испита.

Члан 13.

(1) Успјех на испиту оцјењује се оцјеном “положио” или “није положио”.

(2) О успјеху кандидата Комисија одлучује једногласно.

Члан 14.

(1) За вријеме испита секретар Комисије води записник за сваког кандидата.

(2) У записник се уписују име, презиме, пребивалиште и јединствени матични број кандидата, састав Комисије, секретар Комисије, датум полагања испита и оцјена коју је кандидат добио на испиту.

(3) Записник потписују предсједник, чланови и секретар Комисије.

Члан 15.

(1) Кандидат који на испиту не покаже задовољавајући резултат из једног од предмета полаже поправни испит из тог предмета.

(2) Кандидат полаже поправни испит на наредном термину заказаном за полагање испита, али не у року дужем од три мјесеца од дана када је упућен на поправни испит из тог предмета.

(3) Испит није положио кандидат који у року из става 2. овог члана не приступи полагању поправног испита или који на поправном испиту добије оцјену “није положио”.

Члан 16.

(1) Кандидат који није положио испит може приступити поново полагању испита након протекла три мјесеца од датума полагања испита који није положио.

(2) Кандидат који није положио испит, који је одустао од испита и који није приступио испиту, а испит није одгодио подноси нови захтјев за полагање испита Министарству у складу са чланом 6. овог правилника.

Члан 17.

(1) Кандидату који је положио испит издаје се увјерење о положеном стручном испиту.

(2) Увјерење о положеном испиту издаје се најкасније у року од мјесец дана од дана положеног испита, на образцу који се налази у Прилогу 2. овог правилника и чини његов саставни дио.

(3) Увјерење о положеном стручном испиту за стечајног управника потписује министар.

Члан 18.

(1) У Министарству се води евиденција о кандидатима који су приступили полагању испита у Књизи стручних испита, коју води секретар Комисије.

(2) Образац Књиге стручних испита налази се у Прилогу 3. овог правилника и чини његов саставни дио.

Члан 19.

(1) Стечајни управници се стручно усавршавају путем организоване едукације и усавршавањем знања и уједначавања праксе у раду стечајних управника са праксом судова и других органа и тијела који спроводе Закон.

(2) Стручно усавршавање стечајних управника организује и спроводи Министарство.

Члан 20.

Позив за стручно усавршавање упућује се стечајним управницима електронским путем и објављује на интернет страници Министарства, најкасније 15 дана прије дана одржавања стручног усавршавања и садржи:

- 1) обавјештење о мјесту, датуму и времену одржавања,
- 2) планиране теме,
- 3) податке о предавачима,
- 4) начин и рокове пријављивања за присуство и
- 5) трошкове за учествовање и слично.

Члан 21.

Министарство обезбјеђује просторије за одржавање стручног усавршавања, метод рада, временски план и друга питања од значаја за успјешну реализацију стручног усавршавања стечајних управника.

Члан 22.

(1) Трошкове стручног усавршавања сноси стечајни управник.

(2) Висину трошкова стручног усавршавања из става 1. овог члана утврђује министар посебним рјешењем.

Члан 23.

(1) Стечајном управнику који похађа стручно усавршавање Министарство издаје увјерење о стручном усавршавању стечајног управника.

(2) Образац Увјерења о стручном усавршавању стечајног управника налази се у Прилогу 4. овог правилника и чини његов саставни дио.

Члан 24.

У случају да стечајни управник не похађа стручно усавршавање организовано од Министарства, доставља Министарству доказ (увјерење или потврду) о учешћу на другом облику стручног усавршавања организованог у сарадњи са Министарством, на којем је била заступљена најмање једна од тема у вези са радом стечајних управника (стечајно право, основи грађанског и привредног права, основи рачуноводства и финансија).

Члан 25.

Ступањем на снагу овог правилника престаје да важи Правилник о програму стручног испита за стечајног управника и начину његовог полагања (“Службени гласник Републике Српске”, број 6/03).

Члан 26.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 08.020/020-2472/16
1. децембра 2016. године
Бања Лука

Министар,
Антон Касиповић, с.р.

ПРИЛОГ 1.**ПРОГРАМ ЗА ПОЛАГАЊЕ СТРУЧНОГ ИСПИТА****1) Стечајно право**

- Стечај. Приједлог за отварање поступка реструктурирања. План финансијског и оперативног реструктурирања. Органи поступка реструктурирања. Процедура усвајања и потврде поравнања о реструктурирању, правне последице покретања и отварања поступка реструктурирања. Услови за отварање стечајног поступка. Претходни поступак. Стечајна маса и распоређивање повјерилаца. Отварање стечајног поступка. Органи стечајног поступка. Правне последице отварања стечајног поступка. Управљање и уновчавање стечајне масе. Намирење повјерилаца. Закључење стечајног поступка. Припрема реорганизације стечајног дужника. Прихватање и потврда стечајног плана. Учинци потврђеног плана и надзор над испуњењем плана. Међународни стечај.

- Поступак ликвидације пословних субјеката.

- Судови. Опште одредбе. Организација и надлежност судова.

- Парнични поступак: странке, законски заступници и пуномоћници. Достављање писмена и разматрање списка. Судско поравнање. Поступак у привредним споровима.

- Извршни поступак. Покретање поступка и основна начела извршног поступка. Приједлог за извршење. Спровођење извршења. Извршење на основу вјеродостојне исправе. Поступак обезбјеђења (заложно право на непокретностима, претходне мјере, привремене мјере).

- Ванпарнични поступак. Врсте ванпарничних поступака. Диоба непокретности. Полагања новчаних средстава на депозит суда.

- Радно и социјално право: Уговор о раду. Колективни уговори. Плате. Престанак уговора о раду. Радни стаж и увезивање радног стажа. Здравствено и пензијско-инвалидско осигурање.

Правни извори:

- Закон о стечају,

- Закон о ликвидационом поступку,

- Закон о судовима,

- Закон о парничном поступку,

- Закон о извршном поступку,

- Закон о ванпарничном поступку,

- Закон о раду,

- Општи колективни уговор за територију Републике Српске.

2) Основи грађанског и привредног права

- Појам и начела стварног права. Ствари. Посјед/државина (стицање, врсте и заштита). Право својине/власништва (стицање и заштита). Заложно право.

- Закључивање уговора. Заступање. Ништавост уговора. Неиспуњење уговора, раскид уговора због неиспуњења, раскид или измјена уговора због промијењених околности. Немогућност испуњења. Прекомјерно оштећење. Зеленашки уговор. Уступање уговора. Право на накнаду штете. Престанак обавеза. Кашњење дужника. Полагање и продаја дуговане стране. Компензација, отпуштање дуга, новација. Застара. Новчане обавезе. Промјена повјериоца и дужника. Упућивање (асигнација). Акредитиви. Банкарска гаранција.

- Састав земљишне књиге. Земљишнокњижни уписи.

- Закуп пословног простора (заснивање закупа, престанак закупа).

- Привредно друштво (појам и облици привредних друштава). Повећавање друштава. Статус дијела привредног друштва. Упис пословних субјеката у регистар пословних субјеката. Статусне промјене и промјене облика друштава. Престанак пословних субјеката.

- Ортачко друштво.

- Командитно друштво.

- Акционарско друштво.

- Друштво са ограниченом одговорношћу.

- Јавно предузеће.

- Јавне и приватне установе.

- Задруге.

- Банке и друге финансијске организације.

- Банкарски послови.

- Друштва за осигурање.

- Хартије од вриједности.

Правни извори:

- Закон о стварним правима,

- Закон о премјеру и катастру непокретности,

- Закон о грађевинском земљишту,

- Закон о пољопривредном земљишту,

- Закон о облигационим односима,

- Закон о привредним друштвима,

- Закон о јавним предузећима,

- Закон о систему јавних служби,

- Закон о занатско-предузетничкој дјелатности,

- Закон о регистрацији пословних субјеката,

- Закон о страним улагањима,

- Закон о тржишту хартија од вриједности,

- Закон о банкама,

- Закон о друштвима за осигурање,

- Закон о закупу пословних зграда и просторија,

- Општи закон о задругама,

- Закон о пољопривредним задругама.

3) Основи рачуноводства и финансија

- Међународни рачуноводствени стандарди и Међународни стандарди финансијског извјештавања који се примјењују у Републици Српској.

- Финансијско извјештавање правних лица у Републици Српској (законска и професионална регулатива, садржај и форма финансијског извјештавања).

- Појединачни и консолидовани финансијски извјештаји.

- Финансијско извјештавање правних лица над којима је отворен стечајни или ликвидациони поступак.

- Рачуноводствени и порески третман правних лица над којима је отворен стечајни или ликвидациони поступак у Републици Српској.

- Пословне књиге, књиговодствене исправе, рокови и начин чувања пословних књига, књиговодствених исправа и финансијских извјештаја.

- Попис имовине и обавеза.

- Имовина и обавезе правног лица.

- Капитал привредног друштва (начин формирања капитала, промјене на капиталу и одржање капитала).

- Приходи, расходи, добит и губитак привредног друштва.

- Интерна и екстерна ревизија.

- Извори финансирања пословања правног лица.

- Платни промет и платне трансакције.

- Средства плаћања и инструменти обезбјеђења плаћања.

- Плаћање и одржавање ликвидности и солвентности.

- Директни и индиректни порези.

Правни извори:

- Закон о рачуноводству и ревизију са подзаконским актима,

- Закон о унутрашњем платном промету,

- Закон о девизном пословању,

- Закон о мјеници,

- Закон о чеку,

- Закон о привредним друштвима,

- Закон о тржишту хартија од вриједности,

- Закон о пореском поступку,

- Закон о порезу на додату вриједност,

- Закон о порезу на доходак,

- Закон о порезу на добит,

- Закон о порезу на непокретности,

- Закон о висини стопе затезне камате,

- Закон о спречавању прања новца и финансирању терористичких активности,

- Закон о посебним републичким таксама,

- Међународни рачуноводствени стандарди и Међународни стандарди финансијског извјештавања (превод СРПС и СРПРС).

ПРИЛОГ 2.

РЕПУБЛИКА СРПСКА

МИНИСТАРСТВО ПРАВДЕ

Број:

Датум:

На основу члана 17. став 1. Правилника о програму стручног испита за стечајног управника и начину његовог полагања ("Службени гласник Републике Српске", број ____/16), министар правде Републике Српске издаје

УВЈЕРЕЊЕ

о положеном стручном испиту за стечајног управника
 _____ (име и презиме кандидата), ЈМБ
 _____, рођен/а _____, град/општина
 _____, стручна спрема _____, из
 _____ (пребивалиште), положио/ла је
 стручни испит за стечајног управника пред Комисијом за _____
 _____ (датум)

полагање стручног испита за стечајног управника при Министарству правде.

Ово увјерење ослобођено је од плаћања административне таксе, према одредбама Закона о административним таксама Републике Српске.

М. П.

МИНИСТАР

ПРИЛОГ 3.

КЊИГА СТРУЧНИХ ИСПИТА

Редни број књиге _____

Кандидат _____, ЈМБ _____, из
 _____ (пребивалиште), полагао/ла је _____ пут струч-
 ни испит за стечајног управника, на основу Правилника о про-
 граму стручног испита за стечајног управника и начину његовог
 полагања ("Службени гласник Републике Српске", број ____/16),
 _____ године.

Кандидат је/није положио/ла стручни испит за стечајног
 управника, него се упућује на поправни испит из предмета
 _____.

Кандидат је приступио/ла полагању поправног испита из наве-
 деног предмета _____ године.

Кандидат је/није на поправном испиту задовољио/ла, након
 чега испитна комисија проглашава да кандидат је/није положио/ла
 стручни испит за стечајног управника.

Примједба:

Број:

Датум:

ПРИЛОГ 4.

РЕПУБЛИКА СРПСКА

МИНИСТАРСТВО ПРАВДЕ

Број:

Датум:

На основу члана 23. став 1. Правилника о програму стручног
 испита за стечајног управника и начину његовог полагања ("Слу-
 жбени гласник Републике Српске", број ____/16), министар правде
 Републике Српске издаје

УВЈЕРЕЊЕ

о стручном усавршавању стечајног управника
 Стечајни управник _____, ЈМБ _____,
 стручна спрема _____, из _____ (пребивалиште),
 стручно се усавршавао/ла при Министарству правде, _____
 _____ (датум)

о теми "_____".

Ово увјерење ослобођено је од плаћања административне так-
 се, према одредбама Закона о административним таксама Републи-
 ке Српске.

М. П.

МИНИСТАР

1765

На основу члана 67. став 3. Закона о заштити животне
 средине ("Службени гласник Републике Српске", бр. 71/12
 и 79/15) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи
 ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09,
 74/10, 86/10, 24/12, 121/12, 15/16 и 57/16), министар за про-
 сторно уређење, грађевинарство и екологију, 5. децембра
 2016. године, д о н о с и

П РА В И Л Н И К

О УСЛОВИМА И НАЧИНУ ПОЛАГАЊА СТРУЧНОГ
ИСПИТА ЗА ОБАВЉАЊЕ ДЈЕЛАТНОСТИ ИЗ ОБЛАСТИ
ЗАШТИТЕ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ

Члан 1.

Овим правилником прописују се услови за полагање
 и начин полагања стручног испита за обављање дјелатно-

сти из области заштите животне средине (у даљем тексту:
 испит), области за које се полаже испит, формирање, састав
 и начин рада Комисије за полагање стручног испита, као и
 програм испита.

Члан 2.

Испит, у складу са Законом о заштити животне средине
 (у даљем тексту: Закон) и овим правилником, а након оба-
 вљеног приправничког стажа, могу полагати лица са завр-
 шеним студијама из области које су прописане чланом 4.
 овог правилника.

Члан 3.

На испиту се провјерава способност кандидата да са-
 мостално и стручно обавља утврђене послове у складу са
 одредбама Закона.

Члан 4.

Полагање испита организује се за области:

- 1) заштите животне средине,
- 2) екологије
- 3) биологије,
- 4) геологије
- 5) хемије,
- 6) шумарства и пољопривреде,
- 7) технологије и
- 8) просторног планирања.

Члан 5.

Испит се полаже пред Комисијом за полагање стручног
 испита за област заштите животне средине (у даљем тек-
 сту: Комисија).

Члан 6.

(1) Комисију именује министар надлежан за послове
 заштите животне средине (у даљем тексту: министар) на
 период од четири године из реда дипломираних инжењера,
 дипломираних правника, дипломираних биолога, еколога,
 геолога, хемичара, као и истакнутих стручњака за област
 заштите животне средине.

(2) Комисија се састоји од предсједника и четири члана.

(3) Министар може и прије истека мандата именovati
 нову комисију или замијенити поједине чланове Комисије
 уколико се за то укаже потреба.

(4) Предсједник и чланови Комисије имају замјенике
 који равноправно учествују у раду Комисије, а састав Ко-
 мисије бира се тако да чланови Комисије и њихови замјени-
 ци обухвате све области за које се полаже испит.

(5) Секретара Комисије именује министар из реда за-
 послених у министарству надлежном за послове заштите
 животне средине (у даљем тексту: Министарство).

(6) Секретар Комисије обавља административне посло-
 ве, врши неопходне консултације са кандидатима, прибав-
 ља све податке потребне за рад Комисије, обезбјеђује про-
 сторије потребне за одржавање сједница, те врши остале
 послове.

Члан 7.

(1) Сједнице Комисије одржавају се у просторијама
 Министарства, након завршетка радног времена.

(2) Министар може одредити и друго мјесто одржа-
 вања испита уз претпоставку да постоје добри кадровски
 и технички предуслови уколико то служи сврси, економич-
 ности и ефикасности рада Комисије.

Члан 8.

(1) Пријаву за полагање стручног испита са изјавом
 кандидата за коју се област определијели у оквиру струке,
 смјера или одсјека кандидат подноси Министарству непо-
 средно на протокол или путем поште.

(2) Уз пријаву, као доказ да испуњава услове за пола-
 гање испита, кандидат прилаже следеће документе:

1) оверену копију дипломе завршеног факултета,

2) потврду или увјерење којим се доказује да је кандидат провео прописано вријеме на раду у струци, односно да је обавио приправнички стаж и

3) доказ о уплати трошкова за полагање испита, у складу са посебним прописом Владе Републике Српске.

Члан 9.

Предсједник и секретар Комисије на основу достављених пријава врше анализу и процјене кандидата, испуњеност услова, област и смјер из које кандидат жели да полаже испит, те одређују ментора који одређује пројектни задатак кандидату и пружа му стручну помоћ и инструкције током израде рада.

Члан 10.

(1) На основу пријаве и доказа из члана 8. овог правилника и урађеног стручног рада претходно одобреног од ментора, предсједник Комисије именује састав Комисије из редова чланова или замјеника чланова Комисије, водећи рачуна о завршеним радовима, те области из које су радови урађени, заказује сједницу Комисије, утврђује термин одржавања испита и списак кандидата који ће приступити полагању.

(2) Секретар Комисије обавјештава кандидате у писаној форми путем поште или електронским путем о времену одржавања испита најкасније осам дана прије заказаног термина испита.

Члан 11.

(1) Кандидат има право да тражи изузеће неког од чланова Комисије уколико сматра да постоје разлози који би утицали на регуларност испита.

(2) Комисија разматра захтјев за изузеће и доноси одлуку о изузећу уколико за то постоје оправдани разлози.

Члан 12.

Испит се састоји од писменог и усменог дијела.

Члан 13.

Писмени дио испита састоји се од израде рада из области наведених у члану 4. овог правилника.

Члан 14.

(1) Сматра се да испит почиње преузимањем пројектног задатка од ментора.

(2) На основу добијеног пројектног задатка, кандидат приступа изради писменог рада из посебног - стручног дијела испита у року који траје најдуже 45 дана, рачунајући од дана добијања задатка.

(3) Кандидат рад предаје у два истовјетна примјерка, који треба да су увезани и који служе као основ за усмени дио стручног дијела испита, од којих се један примјерак рада трајно задржава у досијеу кандидата у архиви Министарства.

Члан 15.

(1) Усмени дио испита састоји се од посебног и општег дијела.

(2) Усмени дио испита из става 1. овог члана је јаван и почиње одбраном писменог рада.

Члан 16.

(1) Посебни дио обухвата одбрану писменог рада кроз коју кандидат показује теоретско знање, практично искуство, познавање техничких прописа и стандарда из своје струке, као и материје која је правно уређена посебним законима и другим прописима из области за коју се кандидат определио у оквиру струке и смјера.

(2) У току одбране писменог рада из става 1. овог члана Комисија врши провјеру да ли кандидат посједује потребно знање из струке у оквиру које се определио за одређени смјер или одсјек и да ли може самостално обављати одговарајуће послове.

Члан 17.

(1) Општи дио испита обухвата познавање правно уређене материје на нивоу Републике Српске и Босне и Херцеговине.

(2) Полагање општег дијела испита из става 1. овог члана врши се према Програму који се налази у Прилогу 1. овог правилника и чини његов саставни дио.

(3) Општи дио испита кандидат полаже тако што одговара на питања која је одабрао у једној од најмање три затворене коверте.

(4) Питања за општи дио испита припрема Секретаријат Министарства.

Члан 18.

(1) Секретар Комисије води записник о сједници Комисије и току полагања стручног испита, који садржи:

1) податке о члановима и секретару Комисије,

2) податке о ментору и називу пројектног задатка,

3) датум, вријеме и мјесто одржавања стручног испита,

4) основне податке о кандидатима који полажу испит и

5) уписану оцјену о успјеха кандидата.

(2) Записник потписују предсједник, чланови и секретар Комисије.

Члан 19.

Према показаном знању на писменом и усменом дијелу испита Комисија оцјењује кандидата оцјеном "положио" или "није положио" и доноси одлуку о успјеху кандидата.

Члан 20.

(1) Кандидат који није положио посебни дио испита у првом року може поновити испит у сљедећем испитном року или у року који одреди Комисија, с тим да плаћа пуне трошкове испита за сваки наредни излазак на испит.

(2) Кандидат који није положио општи дио испита може приступити још једном полагању тог дијела испита у наредном року без плаћања додатних трошкова испита.

Члан 21.

(1) Ако је кандидат због болести или другог оправданог разлога био спријечен да приступи полагању испита у већ заказаном року, испит може одгодити за наредни испитни рок након што престану разлози због којих је дошло до одгађања.

(2) Одгађање полагања испита из става 1. овог члана кандидату може одобрити предсједник Комисије на основу достављене документације којом оправдава разлоге спријечености.

Члан 22.

(1) Кандидату који је положио испит издаје се увјерење о положеном стручном испиту, у складу са Законом.

(2) Увјерење о положеном испиту садржи:

1) назив органа,

2) име и презиме кандидата,

3) годину и мјесто рођења,

4) назив високошколске установе, мјесто и годину завршетка,

5) датум положеног стручног испита,

6) назив испитне комисије,

7) број и датум издавања увјерења и

8) потпис министра и службени печат.

Члан 23.

(1) О издатим увјерењима из члана 22. овог правилника Министарство води евиденцију у писаној и електронској форми.

(2) У евиденцији у електронској форми која се објављује на интернет страници Министарства наводе се сљедећи подаци:

- 1) име, очево име и презиме лица које је положио стручни испит,
- 2) датум и мјесто рођења,
- 3) занимање, стручна спрема, смјер и одсјек,
- 4) област за коју је положио стручни испит и
- 5) датум полагања.

Члан 24.

Кандидат који положи стручни испит или испит за органе државне управе пред неким другим овлашћеним органом или институцијом у Републици Српској, на приједлог председника Комисије и секретара, рјешењем министра ослобађа се од полагања општег дијела стручног испита према одредбама овог правилника.

Члан 25.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 15.04-020-381/16
5. децембра 2016. године
Бања Лука

Министар,
Сребренка Голић, с.р.

ПРИЛОГ 1.

ПРОГРАМ ЗА ПОЛАГАЊЕ ОПШТЕГ ДИЈЕЛА СТРУЧНОГ ИСПИТА ЗА ОБАВЉАЊЕ ДЈЕЛАТНОСТИ ИЗ ОБЛАСТИ ЗАШТИТЕ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ

1. ОСНОВИ УСТАВНОГ УРЕЂЕЊА

а) материја:

1. Појам и битна својства устава
- 1.1. Поступак доношења и промјене устава
- 1.2. Подјела устава
- 1.3. Врсте устава
2. Устав и уставно уређење Босне и Херцеговине
- 2.1. Држављанство Босне и Херцеговине
- 2.2. Државна обилежја
- 2.3. Надлежност и односи између институција Босне и Херцеговине и ентитета
- 2.4. Парламентарна скупштина - састав, избор, мандат, начин одлучивања и надлежност
- 2.5. Предсједништво - избор, мандат, састав и надлежност
- 2.6. Савјет министара - именовање, мандат, састав и надлежност
- 2.7. Уставни суд - састав, начин избора и одлучивања
- 2.8. Централна банка
- 2.9. Правосудни органи БиХ
3. Основна начела Устава и темељи уставног уређења Републике Српске
- 3.1. Држављанство грађана Републике Српске
- 3.2. Писмо, језик и обилежја у Републици Српској
- 3.3. Лична права и слободе
- 3.4. Уставне дужности
- 3.5. Посебна права и слободе
- 3.6. Економско и социјално уређење
4. Права и дужности Републике Српске
5. Народна скупштина Републике Српске - избор, надлежности, начин рада
6. Предсједник Републике Српске
7. Влада Републике Српске - избор, састав, надлежност и акти које доноси
- 7.1. Органи државне управе
8. Територијална организација и локална самоуправа
- 8.1. Јединице локалне самоуправе
- 8.2. Надлежност јединица локалне самоуправе
- 8.3. Финансирање послова
9. Уставност и законитост
- 9.1. Надлежност Уставног суда
10. Основна начела о судовима

- 10.1. Надлежност основних судова
- 10.2. Надлежност окружних судова
- 10.3. Надлежност Врховног суда
- 10.4. Средства за рад органа правосуђа
11. Тужилаштво
12. Правобранилаштво
13. Адвокатура
14. Изборни систем - врсте, улога, начин коришћења бирачког права
15. Демократија
16. Појам, облици, врсте и институције непосредне демократије
17. Брчко Дистрикт Босне и Херцеговине - правни положај, уређење, надлежност, организација и органи
18. Основи европских интеграција
- 18.1. Настанак и проширење Европске уније
- 18.2. Циљеви интеграција
- 18.3. Институције Европске уније (Савјет Европске уније, Европски савјет, Европска комисија, Европски парламент, Суд европских заједница, Европски ревизорски суд, Европски омбудсман и Европска централна банка)
- 18.4. Функционисање, процедуре и акти Европске уније
- 18.5. Право и извори права Европске уније
- 18.6. Процес стабилизације и придруживања (критеријуми за чланство, од подношења захтјева до чланства, ПСП/САП, хронологија односа БиХ и Европске уније, Споразум о стабилизацији и придруживању, финансијска подршка)
- б) правни извори:
1. Устав БиХ
2. Устав Републике Српске са амандманима
3. Закон о Уставном суду Републике Српске
4. Закон о Влади Републике Српске
5. Закон о републичкој управи
6. Закон о судовима и судској служби
7. Закон о локалној самоуправи Републике Српске
8. Закон о адвокатури Републике Српске
9. Закон о Тужилаштву Републике Српске
10. Закон о Правобранилаштву Републике Српске
11. Закон о држављанству Републике Српске
12. Изборни закон БиХ
13. Закон о Суду БиХ
14. Арбитражна одлука за Брчко Дистрикт БиХ
15. Статут Брчко Дистрикта БиХ
- 2. СИСТЕМ ДРЖАВНЕ УПРАВЕ**
- а) материја:
1. Државна управа
2. Јавна управа
3. Извршна власт у Босни и Херцеговини
- 3.1. Предсједништво Босне и Херцеговине
- 3.2. Савјет министара Босне и Херцеговине
4. Извршна власт у Републици Српској
- 4.1. Влада Републике Српске
- 4.2. Овлашћења, начин рада и одлучивања Владе
- 4.3. Акти Владе
5. Државна управа у Републици Српској
- 5.1. Органи државне управе
- 5.2. Финансирање органа државне управе
- 5.3. Послови органа државне управе
- 5.4. Врсте послова
- 5.5. Послови инспекцијског надзора
- 5.6. Управни надзор
6. Организација органа управе
- 6.1. Унутрашња организација
- 6.2. Обављање послова ван сједишта органа државне управе
- 6.3. Руковођење радом органа државне управе
- 6.4. Односи према Народној скупштини, Предсједнику Републике и Влади

- 6.5. Односи према органима града и општине
- 6.6. Међусобни односи органа државне управе
- 6.7. Јавност рада органа државне управе
- 7. Правни акти органа државне управе

7.1. Правилници

7.2. Наредбе

7.3. Упутства

7.4. Рјешења

7.5. Инструкције

7.6. Одлучивање по жалби

8. Рјешавање сукоба надлежности

9. Изузеће службеног лица

10. Лично име

11. Пословна способност

12. Пребивалиште и боравиште

13. Вођење службених евиденција

14. Лична карта и јединствени матични број

б) правни извори:

1. Закон о Савјету министара БиХ и министарствима БиХ

2. Закон о државној служби у институцијама БиХ

3. Закон о Влади Републике Српске

4. Закон о републичкој управи

5. Закон о државним службеницима

6. Закон о локалној самоуправи Републике Српске

3. УПРАВНИ ПОСТУПАК И УПРАВНИ СПОР

а) материја:

1. Управни поступак, појам, значај, врсте и основна начела управног поступка

2. Надлежност

3. Учесници у управном поступку

4. Општење органа и странака

5. Достављање и врсте достављања

6. Рокови

7. Враћање у пређашње стање

8. Одржавање реда

9. Трошкови поступка

10. Покретање поступка, скраћени поступак

11. Посебан испитни поступак

12. Одлуке у управном поступку

12.1. Рјешење, саставни дијелови

12.2. Закључци

13. Редовна правна средства

13.1. Жалба

14. Ванредна правна средства

14.1. Понављање поступка

14.2. Захтјев за заштиту законитости

14.3. Мијењање и поништавање рјешења у вези са управним спором

14.4. Поништење и укидање по праву надзора

14.5. Укидање и мијењање правоснажног рјешења уз пристанак или по захтјеву странке

14.6. Оглашавање рјешења ништавим

15. Извршење

15.1. Врсте, извршење ради обезбјеђења, привремени закључак о обезбјеђењу

16. Управни спор, појам, покретање, странке у управном спору

16.1. Разлози за побијање управног акта у управном спору

16.2. Надлежност за рјешавање у управном спору, тужба и претходни поступак

17. Редован поступак по тужби

18. Правна средства у управном спору, обавезност пресуде

б) правни извори:

1. Закон о општем управном поступку Републике Српске

2. Закон о управним споровима Републике Српске

4. РАДНИ ОДНОСИ И РАДНИ ОДНОСИ У УПРАВИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

а) материја:

1. Заснивање радног односа

2. Радна књижица

3. Пробни рад

4. Приправници, волонтери

5. Радни однос на неодређено и одређено вријеме

6. Распооређивање радника

7. Радно вријеме, одмори и одсуства радника

8. Годишњи одмор, дневни и седмични

9. Плаћено и неплаћено одсуство

10. Заштита радника на раду

10.1. Посебна заштита жена, малолетних радника, инвалида, болесних радника

11. Радни односи у управи Републике Српске

11.1. Радна мјеста државних службеника

11.2. Упражњена радна мјеста и начин запошљавања државних службеника

12. Одбор државне управе за жалбе

13. Пробни рад

14. Приправнички стаж и приправници

15. Премјештај државних службеника

16. Вишак државних службеника

17. Одговорност државних службеника

18. Престанак радног односа

19. Права и дужности државних службеника

20. Кодекс понашања државних службеника

б) правни извори:

1. Закон о раду

2. Закон о државним службеницима

3. Општи колективни уговор

4. Правилник о јединственим правилима и процедури запошљавања, именовања и постављења државних службеника

5. Кодекс понашања државних службеника

5. ЗАШТИТА ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ

а) материја:

1. Основне одредбе Закона о заштити животне средине

1.1. Планирање и заштита животне средине

1.2. Стратешка процјена утицаја на животну средину

1.3. Процјена утицаја на животну средину

1.4. Издавање еколошких дозвола и спречавање несрећа великих размјера

2. Основне одредбе Закона о управљању отпадом

2.1. Врсте и класификација отпада

2.2. Планирање управљања отпадом

2.3. Одговорности и обавезе у управљању отпадом

2.4. Организовање управљања отпадом

2.5. Управљање посебним токовима отпада

2.6. Дозволе за управљање отпадом

3. Основне одредбе Закона о заштити природе

3.1. Планирање и организација заштите природе

3.2. Опште мјере за заштиту природе

3.3. Заштићена природна добра

4. Основне одредбе Закона о заштити ваздуха

4.1. Контрола квалитета ваздуха

4.2. Вриједности квалитета ваздуха

4.3. Мјере за побољшање квалитета ваздуха

4.4. Послови мјерења емисије и нивоа загађујућих материја у ваздуху

б) правни извори:

1. Закон о заштити животне средине ("Службени гласник Републике Српске", бр. 71/12 и 79/15)

2. Закон о управљању отпадом ("Службени гласник Републике Српске", бр. 111/13 и 106/15)

3. Закон о заштити ваздуха ("Службени гласник Републике Српске", број 124/11)

4. Закон о заштити природе ("Службени гласник Републике Српске", број 20/14)

5. Подзаконски акти

6. КАНЦЕЛАРИЈСКО ПОСЛОВАЊЕ

а) материја:

1. Начела канцеларијског пословања

2. Врсте службених аката

3. Примање, отварање, разгледање и распоређивање поште

4. Врсте дјеловодника

5. Израда службених аката

6. Јединствени класификациони знакови

7. Архива, архивска грађа, регистрациони материјал и заштита и чување предмета у архиви

8. Пријем странака

9. Овјеравање потписа, рукописа и преписа

10. Штамбили, печати и жигови

б) правни извори:

1. Уредба о канцеларијском пословању органа државне управе

2. Закон о архивској дјелатности

3. Правилник о условима за оснивање и почетак рада архива

4. Правилник о чувању и заштити архивске грађе и регистарског материјала ван архива

5. Закон о овјеравању потписа, рукописа и преписа

6. Закон о печатима

7. Закон о административним таксама

2) одбојницима типа А, хода 105 mm и размаком оса 1.750 mm,

3) стандардним енергетским прикључком,

4) главним ваздушним водом са стандардном чеоном славином и ваздушном полуспојком за $p = 5 \text{ bara}$ и

5) напојним водом са чеоном стандардном славином и ваздушном полуспојком за $p = 10 \text{ bara}$.

6. Воз састављен од Talgo гарнитуре може саобраћати са најмање двоја кола, а возу се могу, изузетно, додавати и друга путничка кола у складу са прописима који се примјењују на жељезницама Републике Српске.

6.1. При оваквим вожњама обавезно се мора обезбиједити и континуитет ваздушног вода са локомотивом која се налази на челу воза.

7. Воз, у чијем је саставу Talgo гарнитура, мора бити посједовати техничарем чији је задатак да прати стање гарнитуре, те у вези са уоченим неправилностима поступа у складу са т. 71, 72. и 73. овог упутства.

7.1. Радник који ради на мјесту техничар у возу са Talgo гарнитурама, осим стручне обуке за Talgo гарнитуру, мора посједовати и стручни испит према одредбама Правилника 646 за једно од радних мјеста техничке струке (техничар техничко-колске службе, техничар вуче - машиновођа, техничар жељезничког саобраћаја) IV степена сложености, на којима непосредно учествује у вршењу жељезничког саобраћаја.

8. Техничар у возу приликом пријема Talgo гарнитуре у сервисној радионици или приликом смјене у обртној или успутној станици мора провјерити стање уређаја унутар гарнитуре и то евидентирати на прописан начин.

Поступак код заквачивања и отквачивања

9. Послови заквачивања и отквачивања локомотиве и Talgo гарнитуре врше се у складу са важећим Упутством о маневрисању (Упутство 42).

10. Уређаји за квачење и уређаји за обезбјеђивање континуитета ваздуха под притиском (ваздушни водови, ваздушне полуспојке, чеоне славине), те кабел за електрично повезивање локомотиве са Talgo гарнитуром су стандардни, израђени према прописима UIC и приказани су на сликама 1, 2. и 3.

11. Маневарске активности заквачивања и отквачивања Talgo гарнитуре са локомотивом, као и Talgo гарнитура међусобно, дозвољене су само ако су гарнитуре и локомотиве у фази мировања.

11.1. Приликом спајања кочних спојница ваздушних полуспојки локомотиве са Talgo гарнитуром, прво је потребно отворити чеоне славине на локомотиви да би се испустила непожељна прљавштина из ваздушне полуспојке, а затим чеоне славине затворити.

11.2. Послије копчања полуспојки, чеоне славине на локомотиви и Talgo гарнитури потребно је отворити да би се обезбиједио континуитет ваздушног вода.

11.3. Прије почетка вршења пробе кочнице, потребно је отворити чеону славину на крају гарнитуре, односно воза да би се потврдила пропусност и напуњеност главног вода, те испустио евентуални кондензат из главног вода саме гарнитуре (нарочито зими).

Уређаји за кочење и кочнице на Talgo гарнитурама

12. Провјера исправности кочница и њихова спремност за дејство врши се кроз процес пробе кочница, а начин вршења пробе са Talgo гарнитуром прописан је овим упутством и Упутством о кочењу возова 233 (у даљем тексту: Упутство 233) ("Службени гласник Републике Српске", Публикација број 1, од 10. маја 2016. године) и произвођачевим Упутством за коришћење воза (Приручник за безбједност корисника).

13. Машиновођа мора бити усмено и путем извјештаја о саставу и кочењу воза (С-66) обавијештен о уврштавању Talgo гарнитуре у воз.

1766

На основу члана 5. став 1. Закона о жељезницама Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 58/01, 110/03, 59/08, 24/12 и 33/14) и члана 69. ст. 1. и 4. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12, 121/12, 15/16 и 57/16), министар саобраћаја и веза доноси

УПУТСТВО

ЗА САОБРАЋАЈ ВОЗОВА СА TALGO ГАРНИТУРАМА НА ЖЕЉЕЗНИЦАМА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Увод

1. Овим упутством прописују се, с обзиром на конструктивне разлике и саобраћајне карактеристике у односу на стандардна путничка кола, поступак за саобраћај возова са Talgo гарнитурама, заквачивања и отквачивања, пробе кочница, освјетљење и гријање, озвучење, маневрисање, руковање вратима, саобраћај и мјере у случају квара, те дужности кондуктера код воза, чување, као и поступци у случају ванредних догађаја и пожара.

2. При вршењу саобраћаја возовима са Talgo гарнитурама на жељезницама Републике Српске морају се поштовати обавезујући међународни прописи и прописи Републике Српске који се односе на путнички жељезнички саобраћај.

Дефиниција и састав гарнитуре, односно возова

3. Возови састављени од Talgo гарнитура чине систем пасивне нагибне технике за коришћење у међународном жељезничком путничком саобраћају за режим размјене RIC 73.

4. За безбједно вршење жељезничког саобраћаја са Talgo гарнитурама прописана је нова врста послова и радно мјесто техничар у возу, чији су задаци и обавезе прописани овим упутством и упутствима произвођача гарнитуре.

5. За вучу возова са Talgo гарнитурама могу се користити одговарајуће електричне локомотиве које су опремљене следећим уређајима:

1) тегљеничким уређајем (квачило са завртњем, 835 KN - 1.000 KN),

14. Talgo гарнитуре су без мјењача врсте кочења и у возовима коче кочицом високе снаге брзог дејства (R) са процентом кочне масе од 197% по гарнитуре.

14.1. Ако се у овом возу налазе и друга RIC кола, ова кола морају имати минималан проценат кочне масе од 150% предвиђен у т. 392. и 392.4. Упутства 233.

15. У погледу завршних кола примјењују се одредбе Упутства 233, а Talgo гарнитура се посматра као компактна возна јединица.

16. Talgo гарнитуре су опремљене аутоматском ваздушном кочицом, која преко пнеуматско-хидрауличног претварача остварује притисак у хидрауличним цилиндри-ма.

16.1. Кочни цилиндри са кочним умецима врше притисак са обје стране кочних дискова који су смјештени на точку.

17. Кочење гарнитура врши се смањењем притиска у главном ваздушном воду, након чега распоредник даје командни притисак који се преко пнеуматско-хидрауличног претварача претвара у хидраулични.

17.1. Овај хидраулични притисак у цилиндри-ма са кочним умецима врши притисак на кочне дискове, чиме се остварује кочна сила.

17.2. Пораст хидрауличног притиска у кочним цилиндри-ма у зависности је од смањења притиска у главном воду.

18. Код свих кола кочни систем дјелује само на једну полусовину, док код Ваг кола кочни систем, преко два пнеуматско-хидраулична претварача, дјелује на двије полусовине.

19. Главни и напојни вод налазе се дужином цијеле гарнитуре на десној страни плафона кола.

19.1. Ови водови између кола спојени су флексибилним цријевима.

19.2. На Слици 4. дата је шема кочнице кола Talgo гарнитуре.

20. У крајњим колима налази се електровентил SIFA, који празни главни вод приликом активирања кочнице у случају опасности.

20.1. Ако ови вентили нису у укљученом положају, повлачењем ручице кочнице у случају опасности главни вод се неће празнити и неће доћи до кочења.

20.2. За правилан положај електровентила SIFA одговоран је техничар вуче.

Начин вршења пробе кочница

21. Провјера исправности кочница и њихова спремност за дејство врши се пробом кочница, а случајеви у којима се врши проба кочница, као и врсте проба кочница, дефинисани су Упутством 233 и објавом UIC 453 (Процедуре при испитивању кочница са збијеним ваздухом помоћу вучила - Одредбе које се односе на међународне возове).

22. Пробу кочница Talgo гарнитуре обавља машиновођа и прегледач кола (или други прегледни радник у станицама које немају прегледача кола), а стручну помоћ пружа им техничар у возу.

23. Код обављања пробе кочница употребљавају се одговарајући сигнални знаци у складу са одредбама Правилника број 1 ("Службени гласник Републике Српске", број 62/05, Публикација бр. 1/05, 115/05, 21/06) и објаве UIC 453.

23.1. Ако се при проби кочница користе разгласни уређаји, при сваком позиву потребно је јасно рећи број воза и колосијека на који се позив односи.

24. Проба кочница обавља се увидом у стање показивачких уређаја у вези са стањем кочнице (закочено/откочено) са обје стране воза и у унутрашњости Talgo гарнитуре.

25. Ако при обављању пробе кочница постоји опасност од самопокретања воза, поступа се у складу са одредбама Упутства 233 о осигуравању воза од самопокретања.

26. Код пробе са вучним возилом из управљачнице која није у смјеру вожње ручице кочника постављају се у искључни, односно запрежни положај.

27. Вучно возило или стабилно постројење укључује се на главни ваздушни вод воза.

27.1. Преко кочника главни ваздушни вод пуни се ваздухом до притиска од 5 бара.

28. Прије почетка пробе кочница, техничар у возу прегледа уређаје за кочење у унутрашњости Talgo гарнитуре и:

1) провјерава да ли су SIFA електровентили у укљученом положају и, ако нису, исте укључује и

2) провјерава да ли су сви распоредници укључени.

28.1. Прегледач кола (или други прегледни радник у станицама које немају прегледача кола) прегледа воз са обје стране и обавља слједеће радње:

1) провјерава да ли је Talgo гарнитура правилно укључена у главни ваздушни вод и напојни ваздушни вод, што значи да су ваздушне спојнице правилно спојене и чеоне славине отворене, а слободне ваздушне спојнице морају бити затворене и објешене о своје држаче,

2) провјерава да ли су електроководи ер кочнице (електроваздушна кочница је ваздушна кочница којом се електричним управљањем врши кочење и откочивање) правилно спојени (у случајевима када је локомотива опремљена ер кочицом),

3) провјерава да ли су сва возила откочена, што значи да су показивачи у положају откочено,

4) провјерава да ли су све ручне кочнице откочене, што се види једнако као и за ваздушне кочнице, а по потреби смију бити активирани ручне кочнице за осигуравање воза од самопокретања и

5) провјерава постоје ли механичка оштећења која утичу на исправност рада кочнице, што значи да провјерава стање генератора противклизних уређаја и њихових електричних водова.

29. Након обављања прегледа из тачке 28. овог упутства, прегледач кола даје сигнални знак: "Позив за вршење пробе кочница".

29.1. Машиновођа возне локомотиве на тај сигнални знак ставља ручицу кочника у искључни положај, чиме се прекида спој главног ваздушног вода са главним резервоаром.

29.2. Потом провјерава заптивеност главног ваздушног вода посматрањем његовог манометра.

29.3. Пад притиска не смије бити већи од 0,3 бара у минути, а након што провјери заптивеност главног ваздушног вода, машиновођа ставља ручицу кочника у положај вожње.

30. Прегледач кола покрај локомотиве чека резултат провјере заптивености главног ваздушног вода.

30.1. Ако је незаптивеност главног ваздушног вода већа од прописане, машиновођа то саопштава прегледачу кола који утврђује узроке незаптивености и по могућности их отклања.

30.2. Ако прегледач кола не може отклонити узроке незаптивености главног ваздушног вода, Talgo гарнитура се сматра технички неисправном и искључује се из саобраћаја.

31. Ако су испуњени сви претходни услови за почетак пробе кочница, прегледач кола, односно прегледни радник даје сигнални знак: "Закочи".

31.1. На дати сигнални знак машиновођа одсјечно смањује притисак у главном ваздушном воду на 4,5 бара.

31.2. Прегледач кола иде од локомотиве према крају воза и провјерава да ли су показивачи у положају закочено.

31.3. Показивачи стања кочница на вањској страни Talgo гарнитуре приказани су на сликама 5. и 6.

31.4. Уколико показивачи стања кочнице нису у исправном положају, прегледач кола одмах обавјештава техничара у возу да отклони неправилност, а уколико не може да отклони неправилност, дужан је да о томе одмах обавијести непосредно прегледне раднике (прегледача кола, возовођу или кондуктера).

32. У случају искључења из система кочења појединих полуосовина од техничара у возу, прегледач кола или прегледни радник дужан је то да евидентира у путном листу уз супотпис (име, презиме и потпис) техничара у возу.

33. Након завршетка поступка описаног у тачки 32. овог упутства, прегледач кола или прегледни радник даје сигнални знак: "Откочи".

33.1. Чим кочница посљедњих кочених кола попусти, прегледач кола или прегледни радник враћа се према локомотиви са друге стране воза и провјерава да ли су кочнице свих кочених кола попустиле, односно да ли су кола откочена.

33.2. Возила која су остала закована техничар у возу откочује преко властитог откочног уређаја, који се налази у пнеуматским ормарима у унутрашњости Talgo гарнитуре.

33.3. Након тога, на тим возилима понавља се поступак кочења и откочивања.

33.4. Ако возило опет остане заковано, возило се откочује преко властитог откочног уређаја и кочница се искључује, а прегледач кола олиставља у складу са техничким прописима.

34. Стање кочнице "заковано", односно "откочено" код пробе кочница, поред показивача на бочним странама возила, може се провјеравати и из унутрашњости Talgo гарнитуре провјером хидрауличног притиска на манометрима у ормарима у којима је смјештена пнеуматска опрема.

35. Резултат обављене потпуне пробе кочница прегледач кола или прегледни радник евидентира у путном листу уз супотпис техничара у возу, а у складу са одредбама Упутства 233.

Поступак код скраћене пробе кочница (Б, Ц и Д)

36. При вршењу скраћених проба кочница, појединачне пробе Б, прикључне Ц или пробе пролазности главног вода Д поступак је исти као код потпуне пробе А у односу на кола чију кочницу провјеравамо у саставу Talgo гарнитуре.

37. Машиновођа возне локомотиве мора испитати заптивеност главног вода и кочити и откочивати воз да би прегледни радник могао провјерити несметан пролаз ваздуха до посљедњих кола у возу и исправност кочења и откочивања кочница за које је то испитивање предвиђено.

38. Резултат изведене скраћене пробе кочница прегледач кола или прегледни радник евидентира у путном листу уз супотпис техничара у возу, а у складу са одредбама Упутства 233.

38.1. Код евидентирања у путном листу уписује се назив скраћене пробе кочница која је изведена.

Општа правила о руковању кочницама воза

39. Планско одржавање и сервис појединачних кола, читаве Talgo гарнитуре, као и кочнице, ради се према прописаном Плану (Систему) одржавања и одговорност је власника возила.

40. Код возова са Talgo гарнитурама главни ваздушни вод кочнице воза потребно је пунити и одржавати на 5 бара.

41. Ради регулисања брзине кретања воза или заустављања, примјењује се постепено (степенасто), потпуно или брзо кочење. Могуће је и кочење у случају опасности, као и принудно кочење.

42. У циљу регулисања брзине кретања воза, као и приликом заустављања, машиновођа првенствено треба да користи динамичку кочницу локомотиве, а код вучних возила која не посједују динамичку кочницу за регулисање брзине и заустављање воза треба да користи индиректну кочницу.

43. Код возова са Talgo гарнитурама почетни степен кочења остварује се смањењем притиска у главном воду за 0,5 бара.

43.1. Машиновођа сам одлучује о величини степена кочења, али не смије бити мањи од наведене вриједности.

44. Провјера дејства кочница може се извршити са обје вањске стране Talgo гарнитуре, а по налогу техничара у возу провјеру могу вршити:

- 1) прегледач кола,
- 2) помоћник машиновође,
- 3) кондуктер и
- 4) возовођа.

44.1. Машиновођа на возној локомотиви, прегледни радник и техничар у возу који врше дужност прегледног радника, у смислу одредаба Упутства 233, приликом вршења пробе кочница А (потпуна), Б, Ц, Д (скраћене) уписују и потписују пробу кочница у путни лист.

45. Техничар у возу резултат о извршењу пробе кочница уписује у образац ТК-21А и потписује, а који се налази у Прилогу овог упутства и чини његов саставни дио.

45.1. Отправник возова лично се мора увјерити у образац - Извјештај о извршењу потпуној проби кочница (ТК-21А).

45.2. Потписани резултат о извршењу пробе А потписује и машиновођа, а отправник возова својим потписом овјерава да је уписано и потписано извршење пробе кочница А.

45.3. Један примјерак ТК-21А, који се испоставља у радионици или техничкој станици, у случају када Talgo гарнитура саобраћа на жељезницама Републике Српске, иде уз путни лист.

46. У случају промјене путног листа или путног листа и броја воза, није потребно понављати потпуну пробу кочница, отправник возова ће податке о извршењу потпуној проби кочница пренијети из претходног путног листа у нови путни лист уз напомену: "Потпуна проба кочница извршена у станици у час.", те ставити жиг станице и потписати.

47. Из безбједносних разлога SIFA електровентили морају бити отворени ради примјене брзог кочења за случај опасности уколико дође до критичног догађаја.

47.1. Прије започињања рада воза техничар на возу дужан је да потврди и евидентира да су оба SIFA електровентила отворена и да је кочница за случај опасности спремна за дејство.

48. Затворени вентили онемогућавају дејство активираних кочница у случају опасности.

48.1. Изглед SIFA електровентила приказан је на Слици 7.

49. Свака полуосовина Talgo гарнитуре контролисана је електронском противклизном заштитом, тако да је сваки точак опремљен давачем брзине, који је приказан на Слици 8, а у склопу пробе кочнице, провјерава се да ли постоје механичка оштећења на овим давачима и њиховим електропроводима.

49.1. Провјера постојања механичких оштећења спада у дужност техничара у возу и помоћника машиновође, односно прегледача кола или прегледног радника, ако се воз задржава у успутним станицама.

50. За вријеме вршења пробе кочница воза са Talgo гарнитуром осигурање воза од самопокретања врши машиновођа, односно помоћник машиновође по налогу машиновође, ако је локомотива закована за гарнитуру воза, а техничар у возу или други за ту намјену оспособљени жељезнички радник ако се проба кочница Talgo гарнитуре обавља без присуства локомотиве.

50.1. Приликом вршења пробе кочница машиновођа је дужан обезбједити да управљачници локомотиве не приступају неовлашћена лица.

51. Свака кола у Talgo гарнитуре имају ручну кочницу која дјелује на ваздушне јастуке директно преко хидрауличних кругова.

51.1. Ручна кочница осигурава од самопокретања возну гарнитуру при нагибу пруге од 35%.

51.2. Преклапање оба кочења, ваздушног и ручног, није могуће.

51.3. Ручна кочница отпушта се окретањем одговарајуће, за ту намену прилагођене, мобилне ручице која се налази у одређеном простору Talgo кола, приступа јој се из ходника крајњих кола Talgo гарнитуре и има натпис који означава кочну тежину и вриједности ручне кочнице Talgo гарнитуре.

52. Уколико се код Talgo гарнитуре установи да једна или више полуосовина не коче због квара на кочници појединих кола (полуосовина), кочницу је потребно искључити, а брзина кретања воза мора се прилагодити према расположивој кочној маси у складу са одредбама тачке 439. Упутства 233.

52.1. Кочна маса по свакој осовини Talgo гарнитуре износи приближно 29 тона, односно за гарнитуру од 10 осовина 290 тона, не рачунајући кочну масу возне локомотиве, што значи бифе-кола имају кочну масу 58 тона, а остала кола у гарнитуре по 29 тона.

53. Код израчунавања СКМ воза потребно је узети вриједност кочне масе исписане на колима Talgo гарнитуре.

54. Брзина кретања воза, у случају да је $СКМ < ПКМ$, одређује се на основу расположивог процента кочења воза у складу са Упутством 233 и осталих елемената таблице кочења Упутства 233.

55. Искључење неисправне кочнице, као и прорачун кочености воза, спада у дужност техничара у возу.

55.1. Извјештај о саставу и кочењу воза са Talgo гарнитуром, који се прилаже уз путни лист воза, саставља техничар у возу и у овом смислу техничар обавља дужност возовође у складу са чланом 21. тачка 10. Саобраћајног правилника 2 ("Службени гласник Републике Српске", број 62/05, Публикација бр. 1/05, 115/05, 21/06 и 35/15).

55.2. Ако се квар кочнице десио на међустаничном растојању, брзину до прве наредне станице, према расположивој стварној кочној маси, одређују машиновођа и техничар у возу.

55.3. У првој наредној станици воз се зауставља, проглашава се дефект на Talgo гарнитуре, а даљу брзину кретања, уколико се квар не отклони, одређује отправник возова на основу масе воза, нагиба пруге и расположиве кочне масе Talgo гарнитуре коју добија од техничара у возу.

55.4. Приликом отклањања било каквих кварова морају се у потпуности поштовати упутства и препоруке произвођача.

56. Код ниских температура у зимским условима, када је могућа појава наслага леда и снијега, на Talgo гарнитуре мора бити доступан прикључак на спољашњи напон.

56.1. Овакве ситуације, уколико није обезбијеђен спољашњи напон, могу проузроковати кварове на кочним уређајима, те је, уколико се то деси, прије увођења воза у саобраћај и приступа инфраструктури потребно вишеструко тестирање кочница и њихова проба, а што спада у дужност техничара у возу и особља вучног возила (машиновођа и помоћник).

56.2. Машиновођа се приликом коришћења кочница на падовима при ниским температурама мора придржавати одредаба Упутства 233.

57. Распоред елемената у кочионој кутији Talgo кола приказан је на сликама 11, 12. и 13.

58. Приликом задржавања воза у успутним станицама радници техничко-колске дјелатности врше визуелни преглед цјелокупне Talgo гарнитуре у смислу идентификације ванских оштећења, те оштећења која су ризична за безбједност.

59. Поред извјештаја о саставу и кочењу воза и путног листа приликом покретања воза са Talgo гарнитуром из полазне станице, испоставља се теретница у писаном или штампаном облику.

59.1. Податке према садржају теретнице уписује возовођа, а садржај података које захтијева теретница, а који нису исписани на бочним странама Talgo кола, возовођа узима од техничара у возу, у писаном облику.

Освјетљење и гријање

60. Гријањем, освјетљењем, вентилацијом и климатизацијом рукује техничар у возу према одредбама техничког упутства за Talgo гарнитуру.

60.1. Возопратно особље је дужно евидентирати све уочене неисправности у току вожње на уређајима за гријање, освјетљење, вентилацију и климатизацију у Х образац (ТК-69).

Сигнализација

61. Опрема возова са Talgo гарнитуром сигналним средствима и њихова употреба регулисана је Сигналним правилником 1 ("Службени гласник Републике Српске", број 62/05, Публикација, бр. 1/05, 115/05 и 21/06).

Руковање вратима

62. За руковање улазним вратима Talgo гарнитуре надлежан је техничар у возу, односно кондуктер.

62.1. Улазна врата се затварају и отварају аутоматски, а степеници се, такође, спуштају и подижу аутоматски.

63. Наређење за покретање воза, у чијем саставу је Talgo гарнитура, у успутним станицама даје отправник возова по добијеном сигналном знаку 77 "Спремно за полазак" од кондуктера.

64. При заустављању воза техничар у возу ручно омогућава отварање улазних врата само на страни гдје се налази перон.

64.1. Затварање улазних врата прије поласка воза врши кондуктер, односно техничар у возу путем UIC браве - контрола надзора.

64.2. Након завршеног поступка и добијеног сигнала да су сва улазна врата затворена, кондуктер даје сигнални знак 77 "Спремно за полазак".

64.3. Детаљан опис и руковање улазним вратима налази се у поглављу 4. Врата Привременог упутства о коришћењу Talgo возова.

Озвучење

65. У Talgo гарнитурама у којима је уграђен уређај за озвучење техничар у возу или друго задужено лице дужно је да благовремено објављује станице и да даје друга обавјештења путницима о евентуалним промјенама и могућим везама у прикључним и крајњим станицама.

66. Ако се емитује музика или неки други тонски запис, техничар у возу или друго задужено лице дужно је да прилагоди јачину звука и дужину трајања тако да не ометају путнике.

Маневрисање

67. Ако се ради о крајним помјерањима Talgo гарнитуре као што су маневарске вожње, за вучу се могу користити и друге локомотиве које су опремљене стандардним UIC уређајима из тачке 5. овог упутства: тегљеничким уређајима (квачило на завртањ), одбојницима и кочном спојницом главног вода.

67.1. Максимална брзина кретања у оваквим случајевима, ако нема других ограничења, прописана је Пословним редом односног службеног мјеста, а максимално до 40 km/h.

Саобраћај возова са Talgo гарнитуром

68. За саобраћај возова са Talgo гарнитуром важе саобраћајни прописи и ред вожње као и за све остале возове.

69. Уколико за вријеме вожње или за вријеме стајања воза са Talgo гарнитуром у станици возопратно особље при-

мијети неку неправилност, а нарочито ако је тиме угрожена безбједност вожње или безбједност путника, дужно је одмах предузети потребне мјере да се неправилност отклони, како је то прописано упутством произвођача.

70. Уколико возопратни радници нису у стању да отклоне уочену неправилност или евентуалну опасност, дужни су да о овоме обавијесте машиновођу, а у току вожње, ако је опасност такве природе да угрожава здравље и животе путника, потребно је да возопратни радници зауставе воз и организују излаз путника из угрожених кола.

Поступак у случају кvara или ванредног догађаја

71. Поступци за отклањање евентуално насталих кvara у вожњи описани су у Упутству за интервенције на пруги, а које је саставни дио овог упутства.

72. Уколико наступи квар Talgo гарнитуре у току саобраћаја на међустаничном размаку, а техничар у возу га не може отклонити, он ће обавијестити машиновођу о квару и договориће се уз које мјере опреза ће воз саобраћати до прве станице у смјеру вожње, гдје ће о квару обавијестити и дежурног отпратника возова.

72.1. Уколико се воз не може отпремити, поступа се у складу са одредбама Саобраћајног правилника 2 ("Службени гласник Републике Српске", број 62/05, Публикација, бр. 1/05, 115/05, 21/06 и 35/15).

73. У случају настанка ванредног догађаја, поступа се по одредбама Упутства 79 и Упутства о организовању пријављивања, ислеђења, отклањања посљедица и евидентирање ванредних догађаја на подручју железница Републике Српске (број 9704/07).

Поступци у случају пожара

74. Возови са Talgo гарнитурама су снабђени потребним бројем ватрогасних апарата типа S-6.

75. Возови са Talgo гарнитурама опремљени су системом детекције и заштите од пожара.

75.1. Активирањем детектора, у зависности од локације, иницираће се звучни сигнал јачине 80 dB да би се упозорили сви путници и возопратно особље.

76. У случају настанка пожара, техничар у возу, машиновођа, помоћник машиновође и кондуктер придржавају се одредаба прописаних Планом спасавања, који је саставни дио Привременог упутства о коришћењу Talgo возова, као и одредаба прописаних Законом о заштити од пожара ("Службени гласник Републике Српске", број 71/12).

Дужности кондуктера

77. Код Talgo гарнитура кондуктер обавља послове у складу са Упутством о поступцима при превозу путника и пртљага (Упутство 161) и:

1) испоставља извјештаје К-91 приликом примопредаје гарнитура од сусједног железничког оператера, уз обострани потпис кондуктера који предаје гарнитуру и техничара у возу,

2) обавјештава путнике и пружа помоћ у смислу едукације руковања тастерима за отварање врата на страни на којој се налази перон,

3) код руковања вратима обавезан је придржавати се детаљног описа датог у поглављу 4. Врата Привременог упутства о коришћењу Talgo возова (који је у Прилогу овог упутства),

4) помаже путницима при уласку и изласку из гарнитуре на оним станицама које немају изграђене пероне и

5) у свему сарађује са техничаром у возу.

78. Поред осталих прописаних услова и захтјева за извршно особље код путничког железничког саобраћаја, радници који опслужују воз са Talgo гарнитурама, чији послови су у вези са његовим безбједним коришћењем, вршење пробе кочница, закључивање и откључивање (машиновођа, помоћник машиновође, кондуктер, прегледач кола, возовођа), осим генералне обуке за послове у вези са непосредним регулисањем саобраћаја, морају се посебно доказно упознати са упутствима произвођача за руковање и одржавање и додатно обучити.

78.1. Стручна обученост ових радника мора се провјерити у форми ванредног периодичног испита.

79. Техничар у возу и машиновођа у возу са Talgo гарнитурама увијек на располагању морају имати упутства испоручиоца опреме, која, осим упутстава за поступање у одређеним случајевима, садрже техничке елементе у вези са основним подацима који се уносе у пропратне исправе воза и помоћне обрасце (путни лист, извјештај о саставу и кочењу, теретница).

80. Стручна и здравствена оспособљеност и квалификација за радна мјеста: машиновођа, помоћник машиновође, кондуктер, прегледач кола дефинисани су прописима који се примјењују на железницама Републике Српске (правилници 646, 655 и 657).

80.1. Радно мјесто техничар у возу са Talgo гарнитурама, осим стручне обуке за Talgo гарнитуру, мора имати и стручни испит према одредбама Правилника 646 за једно од радних мјеста техничке струке (техничар техничко-колске службе, техничар вуче - машиновођа, техничар железничког саобраћаја) IV степена сложености, на којима непосредно учествује у вршењу железничког саобраћаја.

81. "Железнице Федерације БиХ" власници су Talgo путничких гарнитура, а за саобраћање на пругама Републике Српске потребна им је сагласност Министарства саобраћаја и веза.

81.1. Упутство за коришћење возова, Упутство за интервенције на пруги и План спасавања, који су прилог овог упутства, израђени су од произвођача Talgo гарнитура, преведени у Институту "Кирило Савић" Београд, а наручилац превода је власник гарнитуре.

82. Примјену овог упутства и упутстава из тачке 81. подтачка 81.1. овог упутства контролисаће радници овлашћени за контролу и надзор.

83. Ово упутство, као и упутства из тачке 81. подтачка 81.1. овог упутства, морају бити доступни:

1) свим директорима секција СТД и вуче возова,

2) сваком извршиоцу који учествује у организацији и вршењу железничког саобраћаја путничким возовима са Talgo гарнитурама,

3) школским инструкторима у свакој РЈ СТД, вуча возова и ТПК,

4) сваком референту унутрашње контроле и

5) сваком референту за прописе.

84. Сlike 1-13. доступне су на интернет страници Министарства саобраћаја и веза и "Железница Републике Српске".

Прелазне и завршне одредбе

85. Ступањем на снагу овог упутства престаје да важи Упутство за саобраћај возова са Talgo гарнитурама, нископодних електромоторних возова и ЕМВ 411-415, донесено од "Железница Републике Српске", број: П-2.9335/13, од 14. маја 2013. године.

86. Ово упутство ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 13.04/340-1951/16
17. новембра 2016. године
Бања Лука

Министар,
Неђо Трнинић, с.р.

ПРИЛОГ

ТК-21А

1. примјерак - матрица
2. примјерак - копија за отпратника возова
3. примјерак - копија за машиновођу
4. примјерак - копија за путни лист
5. примјерак - копија за техничара у возу

ИЗВЈЕШТАЈ О ИЗВРШЕНОЈ ПОТПУНОЈ ПРОБИ КОЧНИЦА

Број воза: _____ Датум: _____

Датум извршене пробе: _____

* Проба извршена са: стабилним постројењем, посебним уређајем, посебном локомотивом.

Бројеви, назив вагона и осовине код којих су кочнице искључене:

Примио: _____ Радна јединица: _____
(отправник возова, име и презиме и потпис)

(машиновођа, име и презиме и потпис)

Техничар у возу: _____
(име и презиме и потпис)

• заокружити постројење са којим је извршена проба

1767

На основу члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12, 121/12, 15/16 и 57/16) и тачке III Одлуке о коришћењу средстава прикупљених на издвојеном рачуну "Фонд Партнер" ("Службени гласник Републике Српске", бр. 97/14, 56/15, 87/15 и 3/16), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде, уз сагласност Владе Републике Српске, број: 04/1-012-2-2419/16, од 10.10.2016. године, д о н о с и

УПУТСТВО

О УТРОШКУ СРЕДСТАВА ПРИКУПЉЕНИХ ПО ОСНОВУ ВРАЋАЊА КРЕДИТА ИЗ ПРОЈЕКТА ШУМАРСТВА WB 040 WA И ПРОЈЕКТА РАЗВОЈА И ЗАШТИТЕ ШУМА WB 3779

1. Овим упутством утврђују се намјена, начин и услови пласирања кредитних средстава ради подстицања бржег развоја шумарства у Републици Српској (у даљем тексту: кредитна средства), а на основима кредитирања повољнијих од тржишних.

2. Корисници кредитних средстава (у даљем тексту: корисници) и извори кредитних средстава која се додјељују у складу са овим упутством дефинисани су Одлуком о коришћењу средстава прикупљених на издвојеном рачуну "Фонд Партнер" ("Службени гласник Републике Српске", бр. 97/14, 56/15, 87/15 и 3/16).

3. Кредитна средства из тачке 2. овог упутства могу се пласирати корисницима за следеће намјене:

- пројектовање, изградња и реконструкција шумских камионских путева,
- набавка средстава рада за извођење радова у шумарству,
- израду шумскопривредних основа и
- набавку информатичке опреме (хардвери и софтвери).

4. Кредитна средства из тачке 2. овог упутства пласирају се корисницима под условима да:

- корисници немају доспјелих, а неизмирених обавеза према Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде (у даљем тексту: Министарство),
- се против корисника не води стечајни или извршни поступак ради наплате дуга и
- је намјена утроска кредитних средстава у складу са стратешким циљевима и смјерницама Стратегије развоја шумарства Републике Српске за период 2001-2021.

5. Кредитна средства се пласирају посредством одабраних комерцијалних банака (у даљем тексту: Банка) регистрованих за ту дјелатност на подручју Републике Српске.

6. Након спроведеног поступка јавне набавке, Министарство са Банком закључује уговор о условима пласмана

и враћања кредитних средстава у складу са т. 5. и 6. Одлуке о коришћењу средстава прикупљених на издвојеном рачуну "Фонд Партнер".

7. Ради пласирања кредитних средстава, Министарство обавља следеће послове и задатке:

- прати динамику пласмана кредитних средстава и њихово враћање,
- води аналитичке евиденције (на основу извода Банке) о кружном кретању пласираних средстава по корисницима кредита,
- распоређује кредитна средства у складу са условима прописаним овим упутством и
- прати ефекте пласмана кредитних средстава.

8. Министарство у "Службеном гласнику Републике Српске" објављује конкурс за прикупљање захтјева за додјелу кредитних средстава, а који садржи намјену, кориснике, услове, процедуру и рокове отплате пласмана кредитних средстава.

9. Министар пољопривреде, шумарства и водопривреде (у даљем тексту: министар) именује Комисију за расподјелу и контролу намјенског трошења кредитних средстава, коју чине три члана из редова запослених у Министарству.

10. Задаци Комисије из тачке 9. овог упутства су да:

- изврши евалуацију пристиглих захтјева у смислу испуњености основних услова из овог упутства,
- утврди листу потенцијалних корисника,
- достави листу потенцијалних корисника Банци,
- обавијести сваког корисника са листе потенцијалних корисника о испуњености услова и упуту га да поднесе захтјев за додјелу кредита код Банке и
- изврши контролу намјенског трошења кредитних средстава и о томе сачини записник.

11. Банка врши обраду појединачних захтјева за кредите на основу листе потенцијалних корисника и након обраде захтјева у складу са властитом пословном политиком, а по прибављеној сагласности Министарства, доноси одлуку о исплати кредита корисницима.

12. Комисија из тачке 9. овог упутства доставља записник о извршеној контроли намјенског трошења кредитних средстава министру у року од седам дана од дана извршене контроле.

13. Ступањем на снагу овог упутства престаје да важи Упутство о процедури и начину утроска средстава прикупљених по основу враћања кредита од Хитног пројекта шумарства БиХ за Републику Српску ("Службени гласник Републике Српске", број 106/03).

14. Ово упутство ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 12.02.2-052-8544/16

5. децембра 2016. године
Бања Лука

Министар,
Др Стево Мирјанић, с.р.

Републичка управа цивилне заштите

На основу члана 81. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12, 121/12, 15/16 и 57/16), члана 28. Закона о државним службеницима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 117/11, 37/12 и 57/16) и члана 28. став 1. Уредбе о начелима за унутрашњу организацију и систематизацију радних мјеста у републичким органима управе Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 18/09 и 105/11), а у складу са чланом 9. Уредбе о категоријама и звањима државних службеника ("Службени гласник Републике Српске", бр. 18/09, 131/10 и 8/11) и чланом 10. Уредбе о радним мјестима намјештеника ("Службени гласник Републике Српске", бр. 18/09, 131/10 и 8/11), уз сагласност Владе Републике Српске, в.д. директора Републичке управе цивилне заштите д о н о с и

ПРАВИЛНИК**О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ПРАВИЛНИКА О УНУТРАШЊОЈ ОРГАНИЗАЦИЈИ И СИСТЕМАТИЗАЦИЈИ РАДНИХ МЈЕСТА У РЕПУБЛИЧКОЈ УПРАВИ ЦИВИЛНЕ ЗАШТИТЕ****Члан 1.**

У Правилнику о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Републичкој управи цивилне заштите ("Службени гласник Републике Српске", бр. 62/15 и 81/16) у члану 3. став (1) тачка 1) ријечи: "надлежном министарству и" бришу се.

У истом члану у ставу (2) у тачки 4) ријечи: "координира план развоја информационог система са информационим системом ресорног министарства;" бришу се.

Члан 2.

У члану 5. у ставу (1) ријечи: "редовно извјештава министра о стању цивилне заштите у Републици Српској и подноси му потребне информације и приједлоге; по потреби, присуствује сједницама Владе; обавља и друге послове у складу са законом и за свој рад одговара министру унутрашњих послова" замјењују се ријечима: "редовно извјештава Владу Републике Српске о стању цивилне заштите у Републици Српској и подноси јој потребне информације и приједлоге; по потреби, присуствује сједницама Владе; обавља и друге послове у складу са законом и за свој рад одговара Влади Републике Српске".

Члан 3.

У члану 70. у ставу (2) послје ријечи: "економски факултет" додају се запета и ријечи: "војна академија".

Члан 4.

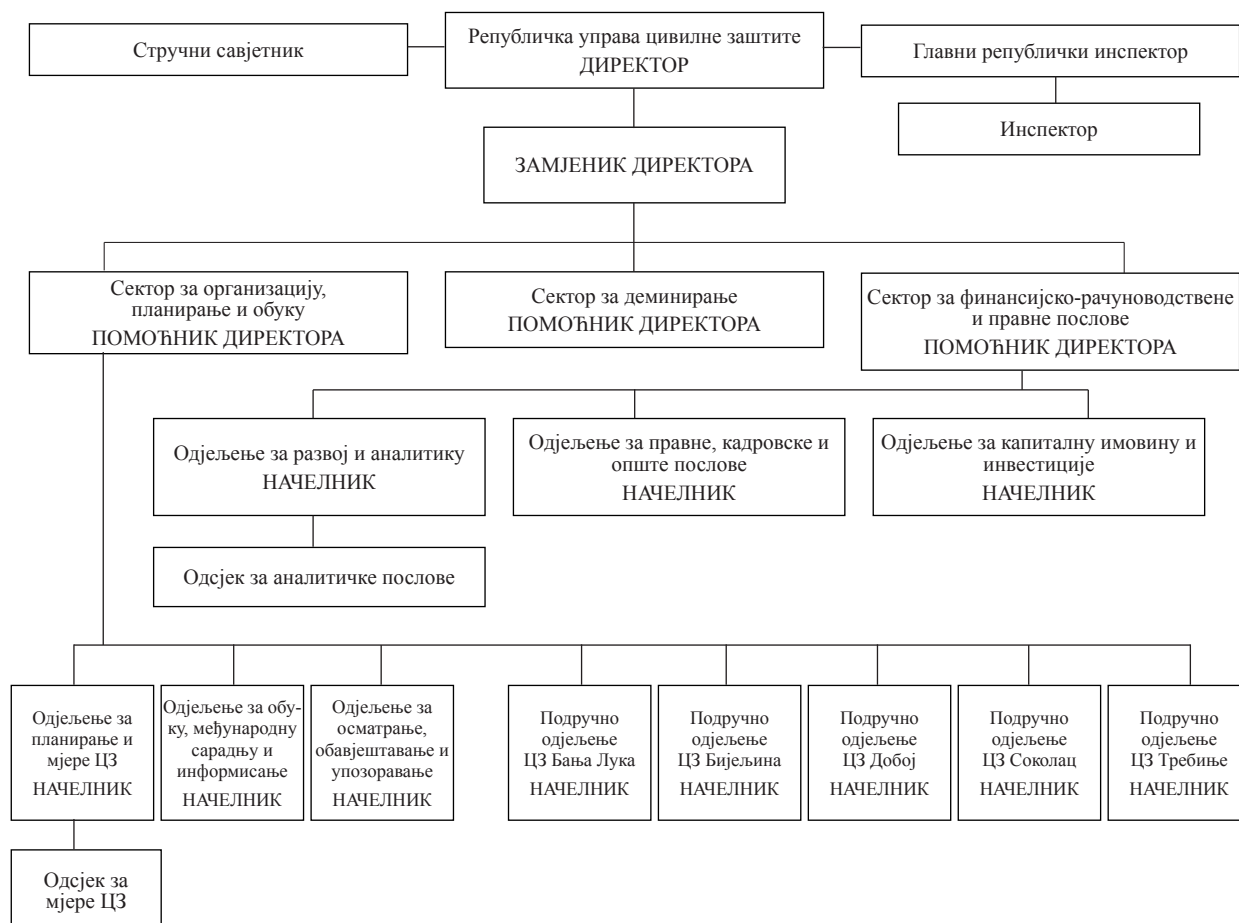
Организациони дијаграм Републичке управе цивилне заштите објављен у "Службеном гласнику Републике Српске", број 62/15, замјењује се Организационим дијаграмом Републичке управе цивилне заштите, који је саставни дио овог правилника.

Члан 5.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске."

Број: 10/1.01/020-33-1/16
19. октобра 2016. године
Источно Сарајево

В.д. директора,
Миле Међед, с.р.

ОРГАНИЗАЦИОНИ ДИЈАГРАМ РЕПУБЛИЧКЕ УПРАВЕ ЦИВИЛНЕ ЗАШТИТЕ

Уставни суд Босне и Херцеговине

Уставни суд Босне и Херцеговине у Великом вијећу, у предмету број **АП 2575/13**, рјешавајући апелацију **Грkokатоличког викаријата Крижевачке епархије у Босни и Херцеговини**, на основу члана VI/36) Устава Босне и Херцеговине, члана 57 став (2) тачка б) и члана 59 ст. (1) и (3) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине - пречишћени текст ("Службени гласник Босне и Херцеговине", број 94/14), у саставу:

- Мирсад Ђеман, председник,
- Мато Тадић, потпредседник,
- Златко М. Кнежевић, потпредседник,
- Валерија Галић, судија,
- Миодраг Симовић, судија и
- Сеада Палаврић, судија,

на сједници одржаној 26. октобра 2016. године, д о н и о ј е

ОДЛУКУ

О ДОПУСТИВОСТИ И МЕРИТУМУ

Одбија се као неоснована апелација Грkokатоличког викаријата Крижевачке епархије у Босни и Херцеговини поднесена против Пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 У 00 8950 12 У од 10. априла 2013. године.

Одлуку објавити у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", "Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине", "Службеном гласнику Републике Српске" и "Службеном гласнику Брчко дистрикта Босне и Херцеговине".

Образложење

I - Увод

1. Грkokатолички викаријат Крижевачке епархије у Босни и Херцеговини из Бање Луке (у даљњем тексту: апелант) поднио је 12. јуна 2013. године Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Уставни суд) апелацију против Пресуде Окружног суда у Бањој Луци (у даљњем тексту: Окружни суд) број 11 0 У 00 8950 12 У од 10. априла 2013. године.

2. Апелант је допунио апелацију 24. априла 2014. године и 22. марта 2016. године.

II - Поступак пред Уставним судом

3. На основу члана 23 Правила Уставног суда, од Окружног суда, те од Министарства просвјете и културе Републике Српске (у даљњем тексту: Министарство просвјете) затражено је 10. јула 2013. године да доставе одговоре на апелацију.

4. Окружни суд је доставио одговор 22. јула 2013. године. Министарство просвјете је доставило одговор 29. јула 2013. године.

III - Чињенично стање

5. Чињенице предмета које произилазе из апелантових навода и докумената предочених Уставном суду могу да се сумирају на следећи начин.

6. Министарство правде Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Министарство правде) је Рјешењем број 08-50-2-266/05 од 16. јануара 2006. године, поступајући по апелантовој пријави, уписало апеланта у Регистар за Католичку цркву у БиХ под именом Грkokатолички викаријат Крижевачке епархије са регистарским бројем 152/05, књига број II, с даном уписа 28. децембра 2005. године, са сједиштем на наведеној адреси, те ознаком лица овлашћеног за заступање. У рјешењу је наведено да се апеланту потврђује континуитет правног лица.

7. Министарство правде је појединачно донесеним рјешењима истог дана, поступајући по појединачно поднесеним пријавама, извршило упис у Регистар за Католичку цркву под појединачним регистарским бројевима: Парохије Светих апостола Петра и Павла Лишња, Парохије Успенија Пресвете Богородице Дервента, Парохије Рождества Пресвете Богородице Каменица, Парохије Христа Царја Бања Лука, Парохије Вознесенија Христовог Стара Дубрава, Парохије Преображења Господњег Прњавор, Парохије Покрова Пресвете Богородице Лепеница, Парохије Светог Свештеномученика Јосафата Церовљани, Парохије Пресвете еухаристије Козарац и Духовног центра Прњавор. Свим побројаним субјектима уписа, поред осталог, потврђен је континуитет правног лица.

8. Апелант је 28. децембра 2009. године Републичком секретаријату за вјере (у даљњем тексту: Републички секретаријат)

поднио захтјев за утврђивање и признање статуса трајног корисника гранта за вјерске заједнице буџета РС.

9. Републички секретаријат је дописом број 07/3.01-205/10 од 3. марта 2010. године обавијестио апеланта да он не доноси, нити је до сада доносио, рјешења којим би било којој цркви или вјерској заједници признао статус трајног корисника наведеног гранта, те да се његова надлежност огледа само у давању мишљења. Даље, указано је на то да је у Одлуци Владе РС број 04/1-012-779/08 од 3. априла 2008. године одређено да се средства са означене буџетске позиције-помоћ вјерским заједницама, у оквиру Републичког секретаријата распоређују: Српској православној цркви, Исламској заједници, Римокатоличкој цркви, јеврејским општинама и осталим. Даље, указано је да је оваква формулација корисника одређена у духу члана 8 став 2 Закона о слободи вјера у којем се, у смислу признавања континуитета правног лица историјски заснованим црквама и вјерским заједницама у БиХ, поименице наводе само четири најзначајније, све друге се подводе под појам остале. Даље, указано је на то да је увидом у Регистар за упис цркава и вјерских заједница у БиХ, који је доставило Министарство правде, констатовано да су Грkokатолички викаријат Крижевачке епархије и све парохије чије копије рјешења о регистрацији су достављене уписани у Регистар за Католичку цркву. С тим у вези је указано и да се из наведеног Регистра јасно види да не постоје никакве двије јединице разврставања у оквиру Католичке цркве (на Римокатоличку и Грkokатоличку посебно), како је апелант навео, већ да су сви регистровани субјекти организационе јединице једне (Римо)католичке цркве. Даље, указано је на то да је назив "Католичка црква" само синоним за "Римокатоличка црква" и да је у последње вријеме често како у званичној, тако и незваничној употреби. Најзад, указано је на то да Републички секретаријат не оспорава специфичности Грkokатоличке цркве у односу на Католичку цркву, али да је за признавање статуса трајног корисника мјеродаван податак из Регистра за Католичку цркву.

10. Апелант је против обавјештења Републичког секретаријата уложио жалбу због ђутања администрације Министарству просвјете.

11. Министарство просвјете је у обавјештењу од 16. априла 2010. године указало на то да обавјештење Републичког секретаријата нема карактер управног акта, те да је Републички секретаријат издавањем обавјештења правилно поступио. Такође, поред осталог је указано на то да Министарство није могло да одлучи о апелантовој жалби, јер је она изјављена против акта који нема карактер управног акта.

12. Апелант је против обавјештења Министарства просвјете тужбом покренуо управни спор због недоношења рјешења по захтјеву и жалби у предмету одлучивања о захтјеву за уврштавање и признање статуса трајног корисника средстава гранта за вјерске заједнице буџета РС.

13. Окружни суд је Пресудом број 11 0 У 00 3767 10 У од 22. новембра 2011. године тужбу уважио и наложио Министарству просвјете да у означеном року донесе рјешење о апелантовој жалби изјављеној на акт Републичког секретаријата од 3. марта 2010. године.

14. Министарство просвјете је Рјешењем број 07.041/059-533/10 од 17. јануара 2012. године одбило апелантову жалбу изјављену на акт Републичког секретаријата број 07/3.01-205/10 од 3. марта 2010. године као неосновану. У образложењу рјешења је, поред осталог, указано да су права цркава и вјерских заједница у БиХ уређена Законом о слободи вјера, а да нити једном одредбом овог закона, као ни неког другог прописа није предвиђена обавеза првостепеног или другостепеног органа да апеланта уврсти и да му призна статус трајног корисника средстава гранта за вјерске заједнице буџета РС.

15. Даље, из образложења рјешења произилази да се ова средства распоређују у складу са чланом 8 став 2 Закона о слободи вјера, па да су одлуком Владе РС у 2007. години ова средства распоређена Српској православној цркви, Исламској заједници, Католичкој цркви, јеврејским општинама у РС, а да су у 2008. години ова средства распоређена Српској православној цркви, Исламској заједници, Римокатоличкој цркви, јеврејским општинама у РС и осталим. Министарство је истакло да се, у сваком случају, средства додјељују Католичкој цркви у чијем Регистру се налази и апелант, а да се из наведеног регистра јасно види да не постоје двије јединице разврставања у оквиру Католичке цркве (на Римокатоличку и Грkokатоличку посебно). Сходно наведеном, додјела средстава Католичкој цркви односи се на додјелу средстава субјектима унутар Регистра, па су апелантови наводи да Украјинска грkokатоличка црква није саставни дио Римокатоличке цркве оцијењени неоснованим. С тим у вези је посебно указано и да је назив "Католичка црква" само синоним за "Римо-

католичка црква", а што, према оцјени Министарства просвјете, произилази и из наведеног регистра с обзиром на то да је увидом у Регистар за Католичку цркву утврђено да је регистровано 176 субјеката, да се у Регистру не наводи Римокатоличка црква, нити Грkokатоличка црква, те да је апелант под редним бројем 152/05 уписан као субјекат уписа. Сходно наведеном, закључено је да би уврштавање и признавање апеланту статуса трајног корисника гранта за вјерске заједнице из буџета РС, то исто право имали и остали субјекти како у Католичкој цркви, тако и субјекти уписа у Српској православној цркви, Исламској заједници, јеврејским општинама, а што није прописано Законом о слободи вјера, нити другим подзаконским актом.

16. Даље, указано је на то да Регистар постојећих и нових цркава као њихових савеза и организационих облика води Министарство правде у складу са Правилником о успостављању и вођењу јединственог регистра за упис цркава и вјерских заједница, њихових савеза и организационих облика у БиХ (у даљњем тексту: Правилник о јединственом регистру). Чланом 19 овог правилника регулисано је да пријаву за упис у Регистар субјекта уписа и пријаву за упис промјена у Регистру Министарству правде подноси: Бискупска конференција и бискупски ординаријати за Католичку цркву, Епархије за Српску православну цркву, Ријасет Исламске заједнице у БиХ и Муфтијски уред за Исламску заједницу и Јеврејска заједница БиХ за Јеврејску заједницу. Сходно наведеном, према оцјени Министарства просвјете, уколико би Републички секретаријат издвојио из регистра цркве њеног субјекта, односно апеланта из Регистра за Католичку цркву и дао му већа или мања права од оних која има унутар Цркве у којој је регистрован, тек тада би били прекршени Устав, Закон о слободи вјера и Закон о заштити права припадника националних мањина (у даљњем тексту: Закон о мањинама). Најзад, указано је на то да сва права и све обавезе апелант има у односу према Католичкој цркви, а за сваку промјену код субјекта уписа надлежни су Бискупска конференција и бискупски ординаријати.

17. Окружни суд је Пресудом број 11 0 У 00 8950 12 У од 10. априла 2013. године апелантову тужбу у управном спору против рјешења Министарства просвјете одбио као неосновану.

18. У образложењу пресуде је указано на релевантне одредбе Закона о слободи вјера, те Устав РС на основу чега је закључено да је неспорно да су цркве и вјерске заједнице равноправне у вршењу црквених обреда и испољавању вјерских слобода, као и да држава, ентитети и друга правна и физичка лица могу материјално да помажу цркве и вјерске заједнице. Даље, указано је на то да Влада РС сваке године у оквиру активности Републичког секретаријата планира одређена средства као помоћ вјерским заједницама. С тим у вези је указано на то да из одлука Владе РС које су достављене произилази да је 2010. године Исламској заједници у РС - Горажданском муфтијству додијељен износ од 12.000,00 КМ, Католичкој цркви у РС износ од 12.000,00 КМ, Јеврејској општини Бања Лука износ од 2.708,33 КМ и Српској православној цркви - Епархији бањалучкој износ од 5.000,00 КМ. Даље, указано је на то да су 2011. године планирана средства расподјељена: Српској православној цркви 650.000,00 КМ, Исламској заједници у РС 325.000,00 КМ, Католичкој цркви у РС 65.000,00 КМ и јеврејским општинама 65.000,00 КМ. На основу наведеног закључено је да је Влада РС, према одређеним критеријумима, распоредила планирана средства, а да суд није овлашћен да улази у правилност ове расподеле.

19. Даље, из образложења пресуде произилази да је апелант тврдио да Министарство просвјете, због погрешног схватања појма Католичка црква, Римокатоличка црква и Грkokатоличка црква, материјалну помоћ додјељује само Српској православној цркви, Исламској вјерској заједници, Католичкој цркви и јеврејским општинама, како је наведено у одлуци Владе РС из 2007. године, односно Српској православној цркви, Римокатоличкој цркви, Исламској заједници и јеврејским општинама, како се наводи у одлуци из 2008. године. Тужени је истицао да се средства за материјалну помоћ традиционално додјељују свим црквама и вјерским заједницама.

20. Из образложења пресуде произилази да је неспорно да је Украјинска грkokатоличка црква засебна црква украјинског народа и да слободно и самостално испољава своја вјерска осјећања и врши вјерске обреде и подуче својих вјерника. Такође, као неспорно је указано и да је ова црква задржала своје православне обредне специфичности, али и да је потписивањем Брест-Литовске уније 1596. године признала папу за врховног поглавара. Даље, указано је да питање да ли Римокатоличка црква може да се поистовјети са Католичком црквом може бити

предмет теолошких и филозофско-правних расправа, али да би, према извору Wikipedia, могло да се закључи да се ради о истој хришћанској заједници.

21. Према оцјени Окружног суда, апелант није дискриминисан у било ком виду у односу на друге вјерске заједнице у погледу вршења вјерских обреда и остваривања вјерских дјелатности. С тим у вези је указано да је на држави, односно ентитетима да обезбиједе, у границама својих могућности, помоћ вјерским заједницама у практиковању вјере, обичаја, културе и слично, те да би било оптимално када би могла да буду обезбијеђена средства за сваку цркву или удружење вјерника који се баве практиковањем вјере. Такође, указано је да и примјер који је апелант предочио, односно рјешења сличних питања у Србији, указује да средства могу да се распоређују и на другачији начин, али да право избора остаје на оном ко додјељује средства. Окружни суд је указао на то да се чини да се средства, у оквиру расположивих у буџету, распоређују с обзиром на бројност припадника вјерске заједнице, њихов значај и потребе, а у које разлоге и критеријуме суд не може да улази. Такође, указано је и да постоји могућност да се у оквиру сваке вјерске заједнице или конфесије планира одређени износ и да се, онда, она расподјељује на вјерске заједнице, цркве и удружења у оквиру те "главне" цркве, али да је то у ингеренцији оног ко додјељује средства.

22. Окружни суд је неоснованим оцијенио апелантове наводе да је дискриминисан само због тога што су средства планирана у буџету за помоћ вјерским заједницама додијељена само трима највећим црквама, односно вјерским заједницама и јеврејским општинама, односно да ускраћивање додјељивања средстава не може да се подведе под појам дискриминације из члана 2 тачка 1 Закона о слободи вјера. У прилог овом закључку је указано на то да апеланту на овај начин није умањено или ограничено право да врши вјерске обреде и испољава своја вјерска и друга осјећања у односу на друге вјерске заједнице, па да не може да се говори ни о дискриминацији из члана 14 Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода (у даљњем тексту: Европска конвенција) и члана 1 Протокола број 12 уз Европску конвенцију. Најзад, указано је на то да држава и ентитети помажу вјерске заједнице у границама својих расположивих средстава планираних за наведене намјене, да је Министарство просвјете обезбиједило апеланту 90.000,00 КМ као помоћ за изградњу храма Христа Царја у Бањој Луци, а што ни апелант не оспорава, већ тврди да Грkokатоличкој цркви, као посебној вјерској заједници у БиХ, треба признати посебан статус и права на континуирану додјелу новчаних средстава из буџета РС.

IV - Апелација

а) Наводи из апелације

23. Апелант тврди да су му оспореном пресудом Окружног суда повријеђена права из члана II/3е) и г) и II/4 Устава Босне и Херцеговине, као и права из члана 6 став 1 Европске конвенције, те из чл. 9 и 14 Европске конвенције и члана 1 Протокола број 12 уз Европску конвенцију.

24. Апелант је, најприје, истакао да је, као једна од заједница у оквиру Католичке цркве, уписан у Регистар за Католичку цркву у БиХ, који води Министарство правде. Овим уписом потврђен му је континуитет својства правног лица с обзиром на то да је то својство, како наводи, било признато овој вјерској заједници и прије ступања на снагу Закона о слободи вјера, јер се ради о историјски утемељеној цркви која у БиХ, у складу с вјерским прописима и унутрашњом организацијом, дјелује од XIX вијека, тј. од досељавања Украјинаца на ове просторе. Даље, апелант је истакао да у БиХ и РС представља самосталну организациону структуру која је хијерархијски потчињена Крижевачкој епархији (Република Хрватска) још од 1924. године, а чији је представник у БиХ он (Грkokатолички викаријат). Најзад, апелант је истакао да је захтјев да буде уврштен у кориснике редовног гранта из буџета РС засновао на чињеници да је историјски утемељена вјерска заједница у БиХ, као и Исламска заједница, Српска православна црква, Римокатоличка црква и јеврејске општине, којим је ово право признато, с обзиром на то да је и њему потврђен континуитет својства правног лица.

25. Апелант тврди да је суштина спора у погрешном и селективном тумачењу Закона о слободи вјера, игнорисању члана 14 став 1 тачка 4 овог закона, погрешном тумачењу података из Регистра за Католичку цркву, те, најзад, у погрешном тумачењу, односно поистовјећивању појмова Римокатоличка и Грkokатоличка црква. Апелант указује да су у Регистар за Католичку цркву уписане римокатоличке жупе и грkokатоличке парохije, као и римокатоличке бискупije и грkokатолички викаријат као заједнице различитог обреда у оквиру Католичке цркве, али да Републички секретаријат и Министарство просвјете додјељују

средства само једној заједници Католичке цркве, тј. Римокатоличкој, а потпуно занемарују и дискриминишу гркокатоличку заједницу Католичке цркве. Апелант наводи да јесте регистрован у Регистру за Католичку цркву, али да не може да се поисто-вјеђује са римокатоличким бискупијама које су уписане у исти регистар, јер се ради о различитим заједницама унутар Католичке цркве. У прилогу овим наводима указује и на рјешења о упису у Регистар која је приложио уз апелацију из којих, како наводи, произилази да Бискупска конференција и бискупски ординаријати немају никакву ни организациону, ни хијерархијску везу с њим, па да је погрешан закључак да "сва права и све обавезе Гркокатолички викаријат Крижевачке епархије има у односу на Католичку цркву, а да су за сваку промјену код субјекта уписа надлежни Бискупска конференција и бискупски ординаријати". Према његовом мишљењу, ово представља недопустиво упли-тање у црквено-организационо уређење једне вјерске заједнице која је историјски утемељена на овим просторима још од самог досељавања Украјинаца. Апелант наводи да не тражи промјену уписа, нити промјену правног положаја цркве, јер је он већ јасно одређен рјешењем Министарства правде, тј. да је апелант историјски утемељена вјерска заједница која ужива свој правни континуитет у смислу члана 8 став 2 Закона о слободи вјера. Такође, апелант је истакао да регистар носи назив Регистар за Католичку цркву и да би у њега могла да буде уписана и било која друга католичка црква када би постојала у БиХ, као што су то сада Римокатоличка и Гркокатоличка, а због чега сматра да Републички секретаријат за вјере треба да врши расподјелу средстава у складу са стварним стањем у овом Регистру. Најзад, у прилогу својим наводима да представља посебну заједницу Католичке цркве, апелант је указао и на Основни уговор између Свете столице и БиХ и његов члан 4 према којем БиХ признаје Католичкој цркви и њеним заједницама било којег обреда слободу вршења њеног апостолског послања.

26. Апелант сматра да непознавање ноторних чињеница и основних елемената црквеног права Католичке цркве не може да буде на штету гркокатоличке заједнице у БиХ. Апелант наводи да Украјинска гркокатоличка црква и њен Викаријат у БиХ нису добили никакву помоћ од Републичког секретаријата за све послеријатне године постојања Секретаријата, да је једнократна помоћ додијељена тек 2008. године за изградњу бањалучке гркокатоличке цркве, те да је Секретаријат у својој кореспонденцији са Бањалучком парохијом у поводу њених молби за помоћ указао да се "обрати Римокатоличкој цркви у БиХ, јер је регистрована као организациони дио Римокатоличке цркве у БиХ".

27. Апелант тврди да му је право на правично суђење повријеђено због арбитрарног поступања Окружног суда. У прилогу томе је истакао да се чињенично стање у оспореној одлуци у највећој мјери заснива на интернетском извору Wikipedia, отвореној енциклопедији, на којој чланке може да објављује, или мијења већ постојеће, свако ко приступи Интернету. Као таква, према апелантовом мишљењу, неприхватљива је као доказ и представља произвољно поступање суда. С тим у вези, апелант указује и да, уколико је Окружни суд установио да је потребно боље разјашњење ствари, тј. појма Католичка и Римокатоличка црква, онда је био обавезан да одржи усмену расправу, у складу са чланом 25 Закона о управним споровима, и да позове релевантне странке и утврди чињенично стање с обзиром на то да се, очигледно, не ради о чињеницама које су општепознате.

28. Апелант тврди да му је повријеђено право на слободу мисли, савјести и вјероисповијести и забране дискриминације с обзиром на то да је суштина спора да овлашћене институције РС редовно одобравају средства римокатоличким бискупијама и жупама и другим вјерским заједницама, а оспоравају исто такво право њему и његовим парохијама, образлажући да је он (Гркокатолички викаријат Крижевачке епархије у БиХ) организациони дио Римокатоличке цркве. Према његовом мишљењу, овакво дискриминаторско поступање је неосновано због више разлога. С тим у вези, апелант указује да је Окружни суд најприје истакао да није овлашћен да улази у правилност критеријума за расподјелу планираних средстава вјерским заједницама, али да је додао да се расподјела средстава врши с обзиром на бројност вјерске заједнице, њихов значај и потребе у које разлоге, такође, не може да улази, те закључио да апелант није дискриминисан. Према апелантовом мишљењу, иако суд не улази у оцјену критеријума расподјеле, ипак, прави разлику на "велике" и "мале", "многобројне" и "малобројне", "значајне" и "мање значајне" вјерске заједнице, чиме и сам чини дискриминацију према њему. Апелант посебно наглашава да Украјинска гркокатоличка црква представља вјерску заједницу најбројније националне мањине у РС, тј. украјинске. Такође, указује да је Украјинска гркокатоличка црква (у овом контексту Гркокатолички викаријат Крижевачке епархије у БиХ) једина вјерска заједница и институција једне на-

ционалне мањине захваљујући којој је очуван културни, језички, национални и духовни идентитет украјинског народа на овим просторима, па да се дискриминаторски однос према овој цркви коси и са Законом о заштити права националних мањина.

29. У прилог тврдњи о повреди права из члана 9 Европске конвенције апелант истиче и да надлежне власти РС подводе Гркокатоличку цркву и вјерску заједницу тамо гдје јој ни историјски ни чињенично никад није било мјесто, а што је, према његовом мишљењу, директан атак на право манифестовања вјере и вјерских убјеђења. Према његовом мишљењу, пракса модерних демократских држава није да држава врши преобраћивање једне вјерске заједнице у другу и да утврђује ко припада којој вјерској заједници као што су околности у конкретном случају. Апелант сматра да се ставом званичних институција да су они римокатолици, а не гркокатолици, доводи у питање гаранција испољавања вјероисповијести, односно слобода вјероисповијести. Такође, према његовом мишљењу, то није начин да се очува вјерски идентитет једне националне мањине.

30. Апелант тврди и да је резултат оваквог његовог неједнаког третмана у односу на друге вјерске заједнице дискриминација Украјинске гркокатоличке цркве на етничким основама. У вези с тим, апелант истиче да је чланом 28 Устава РС гарантована слобода вјероисповијести и једнакост свих вјерских заједница пред законом, као и чланом II/3г) Устава БиХ. С тим у вези, апелант указује да се системски континуирано додијељује државна помоћ Српској православној цркви, Исламској заједници, Римокатоличкој цркви и јеврејским општинама, па да није јасно на основу којих аргумената је Украјинска гркокатоличка црква искључена из равноправног третмана који уживају наведене заједнице. Према његовом мишљењу, једини разлог за овако различит третман јесте погрешно схватање Јединственог регистра и непознавање природе Католичке цркве, чији је резултат повреда његових права из члана 14 Европске конвенције и члана 1 Протокола број 12 уз Европску конвенцију.

31. Апелант тврди да је очигледна његова дискриминација, тј. дискриминација Украјинске гркокатоличке цркве на слободу вјероисповијести како из члана 9 Европске конвенције, тако и из члана 28 Устава РС, и то према вјерском и етничком основу. У вези с тим, указује да се према украјинској вјерској заједници различито поступа у односу на третман који уживају остале вјерске заједнице а за шта не постоји разумно и објективно оправдање. Према његовом мишљењу, Гркокатолички викаријат у БиХ представља цркву, односно вјерску заједницу као што је то случај са Српском православном црквом, Исламском заједницом, Римокатоличком црквом, јеврејским општинама, односно да се ради о сличним, подударним групама. Стога је, према његовом мишљењу, неспоран и различити третман ових заједница с обзиром на то да једино Гркокатоличкој цркви као вјерској заједници најбројније аутохтоне националне мањине није обезбијеђено давање у унапријед одређеном годишњем износу које уживају остале побројане вјерске заједнице. Најзад, за различито поступање, према апелантовом мишљењу, не постоји никакав легитимни циљ, нити оправдање. У прилогу наводу о недозвољеној дискриминацији апелант је опширно указао на релевантне одредбе Устава РС, Закона о слободи вјера, Закона о забрани дискриминације, Закона о заштити националних мањина, те закључио да оспорена пресуда Окружног суда, као и поступање Министарства просвјете и Републичког секретаријата негирају вјерски идентитет супротно наведеним одредбама.

32. У допуни апелације од 24. априла 2014. године апелант је обавијестио Уставни суд да је Савјетодавни комитет Оквирне конвенције за заштиту националних мањина Савјета Европе (у даљњем тексту: Савјетодавни комитет) 7. априла 2014. године објавио Треће мишљење о Босни и Херцеговини. Апелант је истакао да Анекс I уз члан II Устава БиХ убраја Оквирну конвенцију о заштити националних мањина у листу додатних споразума о људским правима који ће се директно примјењивати у БиХ, па да као таква, како наводи, има приоритет над свим другим законима. Апелант указује да је у наведеном мишљењу Савјетодавни комитет усвојио став (стр. 22 и 23) да поступање власти РС према апеланту представља дискриминацију.

33. У допуни апелације од 22. марта 2016. године апелант је, у прилогу својим тврдњама, доставио Мишљење Омбудсман-а за људска права БиХ број П-185/14 од 10. септембра 2014. године (у даљњем тексту: Мишљење број П-185/14) у вези са предметом Гркокатоличког викаријата Крижевачке епархије у БиХ. Према предоченом Мишљењу, Министарство просвјете и културе РС је позвано да размотри успостављање и доношење јасних и објективних критеријума на основу којих ће у наредном периоду бити разматрани захтјеви за добијање статуса трајног корисника гранта из буџета РС. У Мишљењу је указано и да

успостављање таквих критеријума не треба на било који начин утицати на постојећи статус који су већ добиле одређене цркве и вјерске заједнице. Најзад, Министарство просвјете је позвано да у року од 60 дана од дана пријема овог мишљења достави повратну информацију институцији Омбудсмана.

б) Одговор на апелацију

34. Окружни суд је у одговору на апелантове наводе, најприје, истакао да апелант није искористио могућност да против оспорене пресуде овог суда уложи захтјев за ванредно препитивање одлуке а који представља ефективно правно средство у смислу члана 13 Европске конвенције. Даље, указано је на то да је апелант идентичне наводе као и у апелацији изнио и у тужби, да су у вези са овим наводима дати детаљни разлози и образложења у оспореној пресуди, а због чега сматра да апелацију треба одбити као неосновану.

35. Министарство просвјете у одговору на наводе из апелације истакло је да остаје при свим наводима датим током поступка одлучивања о апелантовом захтјеву а с којим се сагласио и Окружни суд. Даље, указано је да сама чињеница да се одлуком Владе РС средства распоређују Српској православној цркви, Исламској заједници, Католичкој цркви и јеврејским општинама и осталим, у складу са чланом 8 став 2 Закона о слободи вјера, којим се, у смислу признавања континуитета својства правног лица, историјски утемељеним црквама и вјерским заједницама поименице наводе само четири најзначајније, а све остале се подводе под појам "остале". Сходно наведеном, указано је на то да Републички секретаријат није надлежан да доноси, нити је доносио рјешења којим би се било којој цркви или вјерској заједници признао статус трајног корисника гранта а због чега није могао ни да удовољи апелантовом захтјеву за уврштавање и признање статуса трајног корисника средстава гранта за вјерске заједнице. Најзад, указано је да је апелант дио Католичке цркве, што је наведено и у самој апелацији.

V - Релевантни прописи

36. Основни уговор између Босне и Херцеговине и Свете столице ("Службени гласник БиХ" - Међународни уговори, број 10/07) у релевантном дијелу гласи:

Члан 2.

1. Босна и Херцеговина признаје јавно правни субјективитет Католичке цркве.

2. Босна и Херцеговина признаје и јавни правни субјективитет свих црквених установа које имају такав правни субјективитет према одредбама канонског права.

3. Надлежна црквена власт може оснивати, мијењати, укидати или признавати црквена правна лица, према одредбама канонског права. Она о томе обавјештава надлежни орган грађанске управе, ради њихова уписа, у складу с одговарајућим прописима.

Члан 3.

Босна и Херцеговина јамчи Католичкој цркви и њезиним правним и физичким лицима слободу међусобнога комуникарања и одржавања веза са Светом Столицом, с бискупским конференцијама других земаља, с партикуларним црквама, те с установама и лицима било у држави, било у иностранству.

Члан 4.

Попштујући право на вјерску слободу, Босна и Херцеговина признаје Католичкој цркви, и њезиним заједницама било којег обреда, слободу вршења њезина апостолског послања, посебно у ономе што се односи на богоштовље, управу, учитељство и дјелатност друштава о којима се говори у члану 13.

Члан 5.

Искључиво је право надлежне црквене власти слободно уређивати властиту црквену организацију, оснивати, мијењати и укидати црквене покрајине, надбискупије, бискупије, апостолске администратуре, територијалне прелатуре, територијалне опатије, особне прелатуре, жупе, установе посвећеног живота и друже апостолског живота, те друга црквено правна лица.

37. Закон о слободи вјере и правном положају цркава и вјерских заједница у Босни и Херцеговини ("Службени гласник БиХ", број 5/04) у релевантном дијелу гласи:

Члан 2.

У сврхе овог закона дефинише се:

1. Дискриминација, заснована на вјери или увјерењу, означава свако искључивање, ограничавање, давање предности, изостављање или свако друго разликовање које је засновано на ре-

лигији или увјерењу, а које има циљ или се њиме може постићи - директно или индиректно, намјерно или ненамјерно - укидање или умањивање признања, једнаког уживања и остваривања људских права и основних слобода у грађанским, политичким, економским, социјалним и културним стварима.

(...)

3. Цркве и вјерске заједнице су заједнице, установе и организације вјерника, основане у складу с властитим прописима, научавањима, вјерама, традицијама и праксом, којима је призната правна способност и које су уписане у Регистар цркава и вјерских заједница у Босни и Херцеговини.

Члан 8.

1. Цркве и вјерске заједнице на територији Босне и Херцеговине имају статус правног лица.

2. Овим законом потврђује се континуитет својства правног лица историјски заснованим црквама и вјерским заједницама у Босни и Херцеговини у складу с вјерским прописима и унутрашњом организацијом у Исламској заједници у Босни и Херцеговини, Српској православној цркви, Католичкој цркви и Јеврејској заједници Босне и Херцеговине, као и свим осталим црквама и вјерским заједницама којима је признато својство правног лица прије ступања на снагу овог закона.

(...)

4. Све цркве и вјерске заједнице имаће службене називе који су одређени њиховим канонским, уставним, односно статутарним прописима и као такви користеће се у јавној употреби.

5. Све цркве и вјерске заједнице могу оснивати, мијењати и укидати своје унутрашње органе, односно облике организовања који имају својство правног лица.

6. Све цркве и вјерске заједнице својим актима уређују који њихови унутрашњи органи имају својство правног лица који ће се онда таквима сматрати на територији Босне и Херцеговине.

Члан 11.

1. Цркве и вјерске заједнице управљају собом на свом унутрашњем плану у складу с властитим актима и научавањем, што неће имати никаквих грађанско-правних учинака и што се неће принудно спроводити од стране јавне власти нити може бити примјењивано на оне који нису чланови.

2. Цркве и вјерске заједнице своју унутрашњу организацију самостално уређују у складу са својим интерним прописима, законима и научавањем.

3. Цркве и вјерске заједнице самосталне су при избору, именовању и смјени свог особља у складу са својим властитим захтјевима, прописима и потребама.

(...)

Члан 14.

Цркве и вјерске заједнице одвојене су од државе а то значи да:

(...)

4. Држава може, на основу једнакости према свима, давати материјалну подршку црквама и вјерским заједницама за очување културне и историјске баштине, здравствене дјелатности, образовне, каритативне и социјалне услуге које пружају цркве и вјерске заједнице, једино под условом да цркве и вјерске заједнице споменуте услуге обављају без икакве дискриминације, а посебно недискриминације на основу вјере или увјерења;

(...)

6. Јавној власти забрањено је било какво уплитање приликом избора, именовања или смјењивања вјерских великодостојника, успостављања структура цркава и вјерских заједница или организација које врше службу Божију и друге обреде;

(...)

Члан 16.

1. Министарство правде Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Министарство правде) доноси прописе о успостављању и вођењу јединственог регистра за упис свих цркава и вјерских заједница, њихових савеза и организационих облика за које то затражи црква и вјерска заједница.

2. Регистар из претходног става води Министарство правде.

3. Цркве и вјерске заједнице, односно правна лица унутар њих из члана 8. ст. 2., 5. и 6. у пријави за упис у регистар дају следеће податке:

- о називу правног лица;

- о сједишту правног лица;
- о служби лица овлаштеног за заступање правног лица;
- о печату и штамбиљу, које у свом дјеловању користи правно лице.

(...)

38. Правилник о успостави и вођењу јединственог регистра за упис цркава и вјерских заједница, њихових савеза и организационих облика у Босни и Херцеговини ("Службени гласник БиХ", број 46/04) у релевантном дијелу гласи:

Члан 1.

Овим правилником прописује се: вођење јединственог регистра за упис цркава и вјерских заједница, њихових савеза и организационих облика у Босни и Херцеговини (у даљем тексту: Регистар); упис у Регистар; поступање по пријави за упис у Регистар; упис промјена у Регистру; збирка исправа; јавност Регистра; чување Регистра; издавак из Регистра, као и друга питања од значаја за успоставу и вођење Регистра, у складу са Законом о слободи вјере и правном положају цркава и вјерских заједница у Босни и Херцеговини (у даљем тексту: Закон) за:

а) све цркве и вјерске заједнице и њихове унутрашње организационе облике, којима се на основу Закона потврђује континуитет својства правног лица, те новог правног лица које се конституише из постојећег Субјекта уписа;

(...)

Члан 2.

(...)

3. На насловној страни књиге Регистра у лијевој горњој углу се уписује: Босна и Херцеговина, Министарство правде, а на средини насловне стране, Регистар, с конкретном назнаком за коју цркву или вјерску заједницу се води Регистар, те број књиге (књига број I, II, III, IV и V).

4. Регистар се води посебно за сваку: цркву, вјерску заједницу, савезе цркава и вјерских заједница и њихових организационих облика, који имају својство правног лица.

Члан 5.

1. Пријава за упис у Регистар Субјекта уписа подноси се Министарству на обрасцу У-1, који потписује лице овлашћено за заступање Субјекта уписа.

2. У пријави за упис у Регистар Субјекта уписа, којему се, у складу са чланом 8. ст. 2., 5. и 6. Закона потврђује континуитет правног лица, наводе се слиједећи подаци:

- а) пуни назив (и скраћени, ако постоји) Субјекта уписа;
- б) сједиште Субјекта уписа и број телефона;
- ц) садржај, опис и отисак штамбиља Субјекта уписа;
- д) садржај, опис и отисак штамбиља Субјекта уписа;
- е) садржај и опис лого или знака Субјекта уписа, ако постоји.

3. Уз пријаву се прилаже: име, презиме, својеручни потпис, јединствени матични број и служба лица овлаштеног за заступање Субјекта уписа, на обрасцу У-2, који потписује службено лице.

Члан 9.

1. По пријему пријаве за упис у Регистар, Министарство ће утврдити да ли је пријава правилно попуњена, овјерена и поднијета од стране овлаштеног лица, те да ли су уз пријаву приложене исправе, у складу са Правилником.

(...)

4. Министарство ће у року од 30 дана од дана уредно поднијете пријаве, донијети рјешење о упису у Регистар Субјекта уписа.

Члан 10.

1. Даном доношења рјешења о упису у Регистар Министарства, Субјекту уписа из члана 5. овога правилника потврђује се континуитет правног лица, (...)

Члан 19.

Пријаве за упис у регистар Субјекта уписа и пријаве за упис промјена у Регистру предвиђене овом правилником, Министарству подносе: Бискупска конференција и бискупски ординаријати за Католичку Цркву, Епархије за Српску православну Цркву, Ријасет Исламске заједнице у Босни и Херцеговини и муфтијски уреди за Исламску заједницу, и Јеврејска заједница Босне и Херцеговине за Јеврејску заједницу.

39. Упутство о провођењу Закона о слободи вјере и правном положају цркава и вјерских заједница ("Службени гласник БиХ", број 83/06) у релевантном дијелу гласи:

6. Финансирање цркава и вјерских заједница

1. Цркве и вјерске заједнице стичу своју имовину и финансирају своје дјелатности из прихода од имовине, обављањем каритативне, васпитно-образовне, културне, умјетничке или друге опште корисне дјелатности, те продајом вјерских издања или сувенира, од пружања вјерских услуга, од наслједства и дарова од добровољних прилога (у новцу, услугама или радovima) физичких и правних лица из земље и иностранства.

2. Црквама и вјерским заједницама може се из буџета органа власти у Босни и Херцеговини, на свим нивоима њиховог организовања даривати, поштујући принципе равноправности и транспарентности, имовина и финансијска средства за потребе њихове редовне дјелатности, на начин регулисан прописима о финансијском пословању, те одредити средства чија ће се годишња висина одобравати у зависности од врсте и значаја програма који цркве и вјерске заједнице остварују у области културе, просвјетне, васпитно-образовне, социјалне, здравствене, хуманитарне и друге дјелатности од интереса за грађане.

3. Црквама и вјерским заједницама могу се из буџета органа власти у Босни и Херцеговини, на свим нивоима њеног организовања додјеливати и намјенске помоћи, посебно за обнову и очување, те изградњу храмова, богомоља, џамија и других објеката вјерских заједница.

4. Цркве и вјерске заједнице које се за помоћ обраћају буџетским органима власти дужне су поднијети образложен захтјев с елементима плана расподеле утрошка одобрених средстава за горе наведене намјене.

5. Органи државне власти на свим нивоима њеног организовања у процесу одлучивања о додјели средстава консултују се с надлежним министарством за сарадњу са црквама и вјерским заједницама у складу са законом.

VI - Допустивост

40. У складу са чланом VI/36) Устава Босне и Херцеговине, Уставни суд, такође, има апелациону надлежност у питањима која су садржана у овом уставу када она постану предмет спора због пресуде било којег суда у Босни и Херцеговини.

41. У складу са чланом 18 став (1) Правила Уставног суда, Уставни суд може да разматра апелацију само ако су против пресуде, односно одлуке која се њоме побија, исцрпљени сви дјелотворни правни лијекови могући према закону и ако се поднесе у року од 60 дана од дана када је подносилац апелације примио одлуку о посљедњем дјелотворном правном лијеку који је користио.

42. У конкретном случају предмет оспоравања апелацијом је Пресуда Окружног суда број 11 0 У 008950 12 У од 10. априла 2013. године против које нема других дјелотворних правних лијекова могућих према закону. Затим, оспорену пресуду апелант је примио 19. априла 2013. године а апелација је поднесена 12. јуна 2013. године, тј. у року од 60 дана, како је прописано чланом 18 став (1) Правила Уставног суда. Коначно, апелација испуњава и услове из члана 18 ст. (3) и (4) Правила Уставног суда, јер не постоји неки формални разлог због којег апелација није допуштена, нити је очигледно (prima facie) неоснована.

43. Имајући у виду одредбе члана VI/36) Устава Босне и Херцеговине, члана 18 ст. (1), (3) и (4) Правила Уставног суда, Уставни суд је утврдио да предметна апелација испуњава услове у погледу допустивости.

VII - Меритум

44. Апелант тврди да су му оспореном пресудом Окружног суда повријеђена права из члана II/3е) и г), те члана II/4 Устава Босне и Херцеговине, права из члана 6 став 1 Европске конвенције, као и из чл. 9 и 14 Европске конвенције и члана 1 Протокола број 12 уз Европску конвенцију.

Слобода мисли, савјести и вјере

45. Члан II/3 Устава Босне и Херцеговине гласи:

Сва лица на територији Босне и Херцеговине уживају људска права и основне слободе из става 2 овог члана, а она обухватају:

г) Слободу мисли, савјести и вјероисповијести.

46. Члан 9 Европске конвенције гласи:

1. Свако има право на слободу мисли, савјести и вјере: ово право укључује слободу да промијени вјеру или убјеђење и слободу, сам или заједно са другима и јавно или приватно, да мани-

фестује своју вјеру или убјеђење, обредом, проповиједањем и вршењем вјерских дужности и ритуала.

2. Слобода манифестирања своје вјере или својих убјеђења ће подлијегати само оним ограничењима предвиђеним законом и која су неопходна у демократском друштву у интересу јавне безбједности, заштите јавног поретка, здравља или морала или заштите права и слобода других.

47. Члан II/4 Устава Босне и Херцеговине гласи:

Уживање права и слобода предвиђених овим чланом или међународним споразумима наведеним у Анексу I овог Устава, обезбјеђено је свим лицима у Босни и Херцеговини без дискриминације по било којој основи као што су пол, раса, боја, језик, вјероисповијест, политичко и друго мишљење, национално или социјално поријекло или повезаност са националном мањином, имовина, рођење или други статус.

48. Члан 14 Европске конвенције гласи:

Уживање права и слобода предвиђених овом конвенцијом обезбјеђује се без дискриминације по било којој основи, као што су пол, раса, боја коже, језик, вјероисповијест, политичко или друго мишљење, национално или социјално поријекло, веза са неком националном мањином, имовно стање, рођење или други статус.

49. У конкретном случају суштина апелантових навода своди се на тврдњу да је дискриминисан супротно члану II/3г) и II/4 Устава Босне и Херцеговине, те члану 9 став 1 у вези са чланом 14 Европске конвенције.

50. Уставни суд, најприје, примјећује да је апелант Грkokатолички викаријат Крижевачке епархије у БиХ. С тим у вези, Уставни суд подсјећа да слобода манифестовања вјероисповијести или убјеђења не представља ексклузивно индивидуално право, него садржи, такође, и колективну димензију признату у члану 9 Европске конвенције у формулацији "у заједници с другима". Дом за људска права за Босну и Херцеговину, подржавајући праксу органа Конвенције, такође је потврдио да вјерска заједница може да буде титулар права из члана 9 Европске конвенције (види, Дом за људска права, Исламска заједница у Босни и Херцеговини против Републике Српске, предмет број СН/96/29, одлука о прихvatљивости и меритуму уручена 11. маја 1999. године, тачка 128). У наведеној одлуци Дом за људска права за Босну и Херцеговину позвао се на праксу Европске комисије за људска права која је, такође, закључила да црквени орган или удружење с религиозним и филозофским циљевима могу да посједују и да врше права садржана у члану 9 Европске конвенције и да, у ствари, дјелују у име свога чланства (види, Европска комисија за људска права, Chapell против Уједињеног Краљевства, одлука од 14. јула 1987. године, Одлуке и извјештаји број 53, стр. 241, 246, X и Црква сциентолога против Шведске, одлука од 5. маја 1979. године, Одлуке и извјештаји Европске комисије за људска права број 16, стр. 68, 70, Европски суд, Leela Förderkreis e.V. и остали против Њемачке, апликација број 58911/00, став 79, 6. новембар 2008. године, Asatruarfélagid против Исланда, апликација број 22897/08, 18. септембар 2012. године, став 26). Сходно наведеном, произилази да апелант ужива гаранције из члана 9 Конвенције појединачно и у вези са чланом 14 Европске конвенције.

51. У прилогу тврди да су му повријеђена наведена права апелант је истакао да му је, као историјски заснованој цркви у БиХ, какве су Римокатоличка црква, Исламска заједница, Српска православна црква и Јеврејска заједница, ускраћено право на признавање сталног гранта из буџета РС, које је признато наведеним црквама и вјерским заједницама. Такође, апелант је истакао и да јавне власти, због погрешног тумачења података из Регистра за Католичку цркву, ова средства додјељују само једној заједници која је уписана у овај регистар, тј. Римокатоличкој, док потпуно занемарују грkokатоличку заједницу. Апелант је указао да је чланом 14 став 1 тачка 4 Закона о слободи вјера прописано да држава може, на основу једнакости према свима, да даје материјалну подршку црквама и вјерским заједницама, односно да је чланом 6 став 2 Упутства о спровођењу овог закона одређено да јавне власти црквама и вјерским заједницама могу, поштујући принципе равноправности и транспарентности, да поклањају имовину и финансијска средства за потребе њихове редовне дјелатности, а ставом 3 да могу да се додјељују и намјенске помоћи, посебно за обнову, очување и изградњу храмова. Такође, апелант тврди да је ускраћивањем ових средстава дискриминисан и по етничком основу, истичући да представља цркву најбројније националне мањине у РС - украјинске, па да јавне власти на овај начин поступају супротно члану 1 Закона о заштити права припадника националних мањина којим је утврђена обавеза јавних власти да поштују и штите, те чувају и

развијају етнички, културни, језички и вјерски идентитет сваког припадника националних мањина. У допуни апелације апелант се у овом дијелу позвао и на Оквирну конвенцију о заштити националних мањина.

52. Уставни суд подсјећа да, према становишту Европског суда, слобода манифестовања религије или вјеровања у смислу члана 9 Европске конвенције не даје овлашћење вјерским заједницама или њиховим члановима да обезбједе додатне фондове из државног буџета, али да повластице које се дају на различит начин различитим религијским заједницама и, тако, индиректно, различитим религијима - налажу најстрожији надзор (види, Европски суд, Magyar Keresztény Mennonita Egyház и други против Мађарске, пресуда од 8. априла 2014. године, став 106 са даљим референцама).

53. Даље, Европски суд је усвојио становиште да привилегије религијских заједница стечене у области пореза омогућавају извршење њихове религијске сврхе (види, Association Les Témoins de Jéhovah против Француске, апликација број 8916/05, ст. 49 и 52-53, 30. јуни 2011. година) и због тога постоји обавеза јавне власти у смислу члана 9 Европске конвенције да остану неутралне у вршењу својих овлашћења у додјељивању ових ресурса и давању привилегија (види, Religionsgemeinschaft der Zeugen Jehovas и други против Аустрије, апликација број 40825/98, став 92, 31. јули 2008. године). Када јавне власти добровољно одлуче да дозволе привилегије и друге бенефиције религијским заједницама, не могу да предузимају дискриминаторске мјере у додјељивању ових бенефиција (види, mutatis mutandis, E.B. против Француске [GC], апликација број 43546/02, ст. 48-49, 22. јануар 2008. године, и Савез цркава "Ријеч живота" и други против Хрватске, апликација број 7798/08, став 58, 9. децембар 2010. године). Упоштено, финансирање цркава и друге материјалне или финансијске погодности које им се додјељују, иако нису инкомпатибилне са Конвенцијом, не смију да буду дискриминаторске или претјеране, то јесте непропорционалне онима које се додјељују за упоредиве дјелатности/активности других организација у датом друштву (види, већ цитирану, Magyar Keresztény Mennonita Egyház и други против Мађарске, став 100).

54. Доводећи наведене ставове у везу са чињеницама конкретог предмета, Уставни суд примјећује да је чланом 14 Закона о слободи вјера, поред осталог, прописано да држава може, на основу једнакости према свима, да даје материјалну подршку црквама и вјерским заједницама за очување културне и историјске баштине, здравствене дјелатности, образовне, каритативне и социјалне услуге које пружају цркве и вјерске заједнице једино под условом да цркве и вјерске заједнице поменути услуге обављају без било какве дискриминације, а посебно недискриминације на основу вјере и убјеђења. Ставом 6 Упутства о спровођењу Закона о слободи вјера (Финансирање вјерских заједница) је прописано да црквама и вјерским заједницама могу да се даривају из буџета органа власти у БиХ, поштујући принципе равноправности и транспарентности, имовина и финансијска средства за потребе њихове редовне дјелатности на начин регулисан прописима о финансијском пословању, те да одређују средства чија ће се годишња висина одобравати у зависности од врсте и значаја програма које цркве и вјерске заједнице остварују у области културе, просвјетне, васпитно-образовне, социјалне, здравствене, хуманитарне и друге дјелатности од интереса за грађане. Такође, црквама и вјерским заједницама може да се додјељује и намјенска помоћ, нарочито за обнову и очување, те изградњу храмова, богомоља, цамија и других објеката вјерских заједница. Даље, према истом ставу Упутства, цркве и вјерске заједнице које се обраћају за помоћ буџетским органима власти дужне су да поднесу образложен захтјев са елементима плана расподеле утрошка одобренних средстава за наведене намјене. Такође, јавне власти имају право да буду информисане о начину и динамици употребе намјенских средстава додијељених из буџета у складу са финансијским прописима.

55. Апелант, најприје, тврди да јавне власти погрешно тумаче податке у Регистру за Католичку цркву а слиједом чега је дискриминисан у односу, како наводи, на Римокатоличку цркву. У вези с тим је истакао да су у овом регистру уписане римокатоличке жупе и бискупије и Грkokатолички викаријат и парохии као двије засебне заједнице унутар Католичке цркве, које не могу да се поистовјеђују. У прилогу овим наводима је истакао да је пријаву за упис поднио сам, односно да то за њега нису учинили Бискупска конференција и бискупски ординаријати. Даље, апелант је истакао да не улази у организациону структуру и да не потпада под хијерархију, како је навео, Римокатоличке цркве у БиХ, односно да представља самосталну организациону структуру која је хијерархијски потчињена Крижевачкој епархији од 1924. године. Такође, апелант тврди да јавне власти у Републици Српској погрешно тумаче термин Римокатоличка и

Католичка као синониме, па га означавају као дио Римокатоличке цркве. Најзад, у прилог наводима у овом дијелу апелант је посебно указао и на члан 4 Основног уговора између Свете столице и БиХ према којем БиХ признаје Католичкој цркви и свим њеним заједницама било којег обреда слободу вршења њена апостолског послања, посебно у оном што се односи на богоштовље, управу, учитељство.

56. Уставни суд примјеђује да апелант у апелацији изричито наводи да не оспорава свој упис у Регистар за Католичку цркву, да не тражи његову промјену, као и да је Грkokатоличка црква, односно Украјинска грkokатоличка црква, како себе у апелацији и означава, Католичка црква.

57. Уставни суд примјеђује да Закон о слободи вјера, као једну од историјски признатих цркава у БиХ којој се, у складу са њеним вјерским прописима и унутрашњом организацијом, потврђује континуитет својства правног лица, означава Католичку цркву. Даље, из Основног уговора који је БиХ закључила са Светом столицом јавноправни субјективитет је признат Католичкој цркви, као и свим црквеним установама које такав субјективитет имају према одредбама канонског права. Даље, Закон о слободи вјера, поред осталог, прописује да су службени називи цркава и вјерских заједница који су као такви одређени њиховим канонским правом, да цркве и вјерске заједнице саме одређују који њихов унутрашњи орган, односно облик организовања има својство правног лица и који се као такав, на основу сопствене пријаве, уписује у Регистар односно цркве, као и да јавне власти не могу да се мијешају у унутрашњу организацију цркве и вјерске заједнице коју оне самостално уређују у складу са својим прописима, законима и научавањем. Основним уговором закљученим са Светом столицом признато је искључиво право надлежној црквеној власти да може да мијења, укида или признаје црквено правна лица према одредбама канонског права о чему ће само обавјештавати надлежне грађанске власти ради њиховог уписа у складу са законом, као и искључиво право мјеродавне црквене власти да слободно уређује сопствену црквену организацију.

58. Сходно постојећем правном оквиру, произилази да питања унутрашње организације, хијерархијске подређености и надређености, постојање различитих заједница и њихов статус унутар Католичке цркве, те њихови односи представљају питања која су у искључивој надлежности црквених власти у које јавне власти не могу да се мијешају, нити о њима могу да одлучују.

59. Уставни суд примјеђује да су јавне власти, тумачећи податке из Регистра за Католичку цркву, закључиле да апелант, као субјекат уписа у овом Регистру, који представља јавну књигу, а у којем не постоје двије одвојене јединице разврставања на Римокатоличку и Грkokатоличку цркву, јесте организациони дио једне (Римо)католичке цркве. Кад се имају у виду наведене одредбе Закона и Основног уговора, произилази да би свако друго тумачење података из Регистра у који је апелант уписан, а који не оспорава и не тражи његову промјену, значило уплитање јавне власти у унутрашњу организацију Католичке цркве, што је изричито забрањено према Закону о слободи вјера, односно што би било у супротности са обавезама које је држава БиХ преузела потписивањем уговора са Светом столицом. У прилог наведеном Уставни суд указује и да се, према Правилнику о јединственом регистру, регистар води посебно за сваку цркву и њене организационе дијелове. При томе организациони дио, у смислу Правилника, подразумева субјекат уписа који, у складу са унутрашњим правилима цркве која је у питању, има својство правног лица, а на основу чега се и уписује у Регистар. Такође, име правног лица, својство у којем дјелује, ко га заступа и представља су питања која су регулисана унутрашњим правилима цркве. У том смислу и апелантова тврдња да не улази у хијерархију, како наводи, Римокатоличке цркве у БиХ, као и да није у надлежности Бискупске конференције и бискупских ординаријата, као црквених органа, како тврди, Римокатоличке цркве у БиХ, јер они нису подносили за њега пријаву за упис у Регистар за Католичку цркву, представља питање унутрашње организације које је уређено унутрашњим црквеним правилима и које је у надлежности црквених власти, а у које јавне власти, такође, не могу да се мијешају. Најзад, Уставни суд указује да: "Право религијске заједнице на самоопредељење укључује опште право да одлучи о својој организационој структури. Ова одлука може да подразумева успостављање огранка или парохија на регионалном или локалном нивоу, као и интеграцију националне цркве или религијске заједнице у међународну цркву или заједницу или у, широм свијета распрострањену, организациону структуру каква је (Римо)католичка црква. Правни основ за такву организациону диференцијацију биће, на једној страни, унутрашње право заједнице, као што су црквени стату-

ти, црквено право итд. На другој страни, могу да постоје статуту појединих држава или међународна документа закључена према међународном јавном праву која потврђују одређену структуру, вјероисповијест итд. Кад год држава одлучи да се умијеша у ове 'унутрашње' аспекте организације религијске групе, мијеша се са 'аутономијом' и, сходно томе, у право из члана 9 Европске конвенције (...)" (види, Венецијанска комисија, Мишљење о правном положају религијских заједница у Турској и праву православног патријарха Истанбула да користи придјев "екуменски" (васељени) (CDL-AD(2010)005, усвојено на 82. пленарној сједници Венецијанске комисије, 12-13. март 2010. године, доступно на [http://www.venice.coe.int/webforms/documents/default.aspx?pdffile=CDL-AD\(2010\)005-e](http://www.venice.coe.int/webforms/documents/default.aspx?pdffile=CDL-AD(2010)005-e)).

60. Даље, јавне власти, на основу чињенице утврђене увидом у Регистар за Католичку цркву, закључиле су да апелант, као субјекат уписа у овом регистру, не може да има и статус сталног корисника гранта вјерским заједницама, јер такав статус не ужива ниједан субјекат уписа у овом регистру. Такође, према ставу јавних власти, додјела средстава (Римо)католичкој цркви значи додјелу средстава субјектима уписа у Регистру за Католичку цркву. Апелант у апелацији не наводи и у том смислу није понудио нити један доказ, а то није могуће закључити ни из оспорене пресуде Окружног суда, као ни из одлука о додјели ових средстава које су предочене Уставном суду, да било који субјекат уписа у Регистар за Католичку цркву ужива статус сталног корисника гранта вјерским заједницама. Сходно наведеном, а при чињеници да су унутрашња организација и структура Католичке цркве у искључивој надлежности црквених органа, те да јавне власти не могу да одлучују да ли субјекат уписа у Регистру за Католичку цркву представља Римокатоличку или Грkokатоличку, односно Украјинску грkokатоличку цркву, како апелант означава себе у апелацији, као и да у њему не постоје двије посебне јединице разврставања, не могу да се прихвате као основане апелантове тврдње да је као грkokатоличка заједница доведен у неравноправан положај у односу на римокатоличку заједницу. Најзад, апелант тврди, а то произилази и из предочених одлука о расподјели средстава црквама и вјерским заједницама, да се средства обезбјеђују за Католичку, односно Римокатоличку цркву, а јавне власти тврде да су самим тим средства дозначена и апеланту. У таквој ситуацији резултат испитивања да ли је из овако додијељених средстава и апелант добио одређени износ била би повреда принципа неутралности јавне власти, односно уплитање у унутрашње ствари односно цркве, а како је указано и у Мишљењу Омбудсмана број П-185/14.

61. Даље, у вези са апелантовим опширним тумачењем да називи Римокатоличка и Католичка нису синоними, Уставни суд указује да: "(...) Питања имена су често везана - било правно или само у погледу чињеница - за прихватање одређених вјерских група, за њихово означавање као групе, за њихову традицију и однос према оснивачима религије и њене пророке. Понекад питање имена може да буде разлог за сукоб између супротстављених група у који могу да буду укључене државне власти, ризикујући да повриједе права из чл. 9 и 11 Европске конвенције ако не поштују принцип неутралности *bis-a-vis* ових религијских група. У таквим случајевима Европски суд испитује да ли државни прописи или радње у том смислу конституишу незаконито и неоправдано мијешање са унутрашњим питањима интерне организације заједнице која је у питању и апликантовим правом из члана 9 Конвенције. У сваком случају, мора да буде повучена линија између поступања државе које резултира мијешањем, с једне стране, и аката и пропуста који не достижу тај ниво, са друге стране: док експлицитна забрана коришћења одређеног имена које чини дио идентитета религије јесте мијешање и могућа повреда права из члана 9, коришћење другачијег имена у кореспонденцији или при званичним догађајима може - зависно од специфичних околности - бити чисто политичко питање, не правни проблем према Конвенцији... Међутим, оваква политика 'преименовања', као првенствено ствар политичке коректности, може да достигне ниво мијешања када је комбинована са другим мјерама које дискриминишу вјерску заједницу на основима који нису у складу са Европском конвенцијом и чланом 14" (види, Венецијанска комисија, већ цитирано, Мишљење о правном положају религијских заједница у Турској и праву православног патријарха Истанбула да користи придјев "екуменски" (васељени)).

62. Уставни суд примјеђује да према ставу Републичког секретаријата и Министарства просвјете, а с којим се сагласио и Окружни суд, произилази да су "називи" Римокатоличка и Католичка црква синоними, односно да може да се закључи да се односе на исту хришћанску вјерску заједницу који се користе "како званично, тако и незванично". Даље, у поступцима које је апелант водио јавне власти су, прије свега, тумачиле податке из

Регистра за Католичку цркву, који представља јавне књиге, па произилази да се ово тумачење "назива", у првом реду, односи на Регистар у који је апелант уписан, а не на црквену организацију и структуру Католичке цркве сходно њеним сопственим прописима, односно да се јавне власти нису бавиле одређивањем припадности апеланта одређеној заједници или структури Католичке цркве како је она успостављена својим унутрашњим правилима. На овакав закључак упућује и констатација из образложења рјешења Министарства просвјете да је неспорно да је званичан назив Регистар за Католичку цркву. Даље, Закон о слободи вјера, као и Уговор који је БиХ закључила са Светом столицом користи назив Католичка црква. Најзад, у поступцима које је апелант водио није негирано или доведено у питање постојање Гркокатоличке цркве, односно Украјинске гркокатоличке цркве, те апелантове особености у погледу богослужења, обреда, традиције и обичаја.

63. Сходно наведеном, Уставни суд сматра да коришћење назива Римокатоличка и Католичка црква у комуникацији са апелантом, као и у званичним актима (одлукама Владе РС о расподјели средстава вјерским заједницама) покреће питање политичке коректности јавне власти, али само по себи не резултира мијешањем у апелантово право из члана 9 Европске конвенције и нема дискриминаторски učinak. На другачији закључак, а супротно апелантовим тврдњама, не утиче ни образложење да се ради о "називима" који су прихваћени у званичној и незваничној комуникацији као синоними, а у прилог чему може да говори и већ цитирани став Венецијанске комисије у којем се, такође, користи "назив" "Римо)католичка црква".

64. Даље, апелант тврди да је дискриминисан према религијском и етничком основу у односу на Католичку цркву, Српску православну цркву, Исламску заједницу и јеврејске општине. У овом дијелу је истакао да је и он, као и наведене црквене и вјерске заједнице, историјски заснована црква у БиХ, те да представља и окупља припаднике најбројније, украјинске, мањине у РС.

65. Уставни суд примјећује да је чланом 8 став 2 Закона о слободи вјера одређено да се својство правног лица потврђује историјски заснованим црквама и вјерским заједницама: Католичкој цркви, Српској православној цркви, Исламској заједници и јеврејским општинама. Даље, истим чланом својство правног лица признато је и црквама и вјерским заједницама којим је то својство било признато и према пријашњим прописима. Најзад, ставом 3 истог члана одређено је и да нове цркве и вјерске заједнице стичу својство правног лица на начин прописан законом (члан 18).

66. У вези с наведеним, Уставни суд запажа да је апелант уписан у Регистар за Католичку цркву, којој је потврђен континуитет својства правног лица као једној од историјски заснованих цркава и вјерских заједница. Апелант не оспорава упис у наведени Регистар, припадност Католичкој цркви, те чињеницу да се средства додјељују Католичкој, односно Римокатоличкој цркви, како тврди. У овој одлуци је већ указано на то да, при неспорној чињеници да се средства додјељују Католичкој цркви, učinak испитивања како се она распоређују унутар Католичке цркве би била повреда принципа неутралности који су јавне власти обавезне да поштују. Слиједећи наведено, не могу да се прихвате као основане апелантове тврдње да је дискриминисан у односу на Католичку цркву, Српску православну цркву, Исламску заједницу и јеврејске општине као историјски засноване цркве и вјерске заједнице. Ово тим прије што апелант не оспорава и не доводи у питање став Републичког секретаријата да ниједан субјекат уписа у Регистру било које од наведених цркава и вјерских заједница не ужива право на додјелу сталног гранта из средстава намијењених црквама и вјерским заједницама.

67. Даље, из докумената предочених Уставном суду, те података које је доставио Министарство просвјете произилази да се у буџету РС, у оквиру Републичког секретаријата, као посебна ставка прописује грант вјерским и етничким организацијама. Овако одређена средства Влада РС је 2007, 2008. и 2010. године посебним одлукама расподјелила Српској православној цркви, Католичкој цркви, Исламској заједници, јеврејским општинама и осталим. Унутар овако расподјељених средстава наведеним црквама и вјерским заједницама расподјелу средстава врши Републички секретаријат, према достављеним захтјевима, оцјењујући бројност, значај и потребе вјерске заједнице. Из одговора Министарства просвјете и према достављеним подацима произилази да Влада РС није доносила одлуку о расподјели средстава за 2009, 2011, 2012, 2013. и 2014. годину. У овим годинама расподјела средстава на Исламску заједницу, Српску православну цркву, Католичку цркву, јеврејске општине и остале вршена је у омјеру као и у одлукама Владе РС из 2007, 2008.

и 2010. године, а затим је даљу расподјелу ових средстава, такође, вршио Републички секретаријат према достављеним захтјевима оцјењујући бројност, значај и потребе вјерске заједнице.

68. Уставни суд подсјећа да Европски суд сматра да држава мора бити остављена значајна слобода у избору начина сарадње са различитим вјерским заједницама, посебно због чињенице да се оне разликују једна од друге у погледу њихове организације, величине њиховог чланства и активности проистеклих из њиховог учења. Ово се посебно односи на избор партнера с којим држава намјерава да сарађује у одређеним активностима. Када су у питању јавни друштвени задаци које преузима религијска заједница, а који нису у директној вези са њиховим духовним животом (на примјер хуманитарне активности које проистичу из њихове религијске дужности), наведена овлашћења државе имају још већи значај. У овом контексту државе уживају одређено поље слободне процјене у обликовању сарадње са религијским заједницама (види, већ цитирану, *Magyar Keresztény Mennonita Egyház* и други против Маџарске, став 108). Слиједећи наведено, а супротно апелантовим тврдњама, чињеница да је Окружни суд, поред осталог, закључио да се чини да се расподјела средстава врши с обзиром на бројност припадника вјерске заједнице, њихов значај и потребе, нема дискриминаторски učinak. При томе Уставни суд запажа да апелант у апелацији и сâм наводи да "не тражи посебно ни више ни мање права, односно средстава, већ само онолико колико му припада, уважавајући реалан однос у оквиру вјерских заједница".

69. Даље, Уставни суд запажа да је апелант од Републичког секретаријата захтијевао да изда рјешења којим ће му се признати статус корисника сталног гранта из средстава буџета РС. Из докумената предочених Уставном суду, као и из релевантних одредаба Закона о слободи вјера, нити било којег другог прописа не произилази да је Републички секретаријат надлежан да доноси таква рјешења, односно да је такво рјешење дошло у погледу било које цркве или вјерске заједнице. Такође, при чињеници коју ни апелант не оспорава, тј. да је субјекат уписа у Регистру за Католичку цркву, не може да се говори о другачијем односу према апеланту када ниједан субјекат уписа у Регистру за Католичку цркву, односно субјекат уписа у регистрима других цркава и вјерских заједница које су законом означене као историјске, није означен као корисник сталног гранта из буџета РС.

70. Најзад, из предочених одлука Владе РС у вези са питањем у ком омјеру је расподјела вршена у годинама када оне нису донесене произилази да се расподјела средстава врши у одређеном омјеру и износу на четири цркве и вјерске заједнице које су законом признате као историјски установљене, те на остале. Даље, унутар овако одређених износа за поједину цркву и вјерску заједницу расподјелу врши Републички секретаријат, како је наведено у одговору, оцјењујући бројност припадника вјерске заједнице, њихов значај и потребе, а према достављеним захтјевима. Уставни суд запажа да је Министарство просвјете, уз одговор на апелацију, доставило и појединачна рјешења о додјели намјенских средстава са позиције "Грант вјерским заједницама" у периоду од 2007. до 2013. године: Парохији Христа Царја у Бањој Луци, Парохијском дому Прјавор, Цркви Покрова Пресвете Богородице у Хрвањанима, Цркви светог Јозефа у Церовљанима, Парохији у Прјавору (а које апелант означава као своје парохије).

71. Уставни суд запажа да је апелант у допуни апелације од 24. априла 2014. године доставио Треће мишљење Савјето-давног комитета о Босни и Херцеговини а у допуни апелације од 22. марта 2016. године Мишљење Омбудсмана број П-185/14. Уставни суд уважава препоруке из цитираних мишљења да власти Републике Српске треба да преиспитају, односно размотре успостављање и доношење јасних критеријума на основу којих ће бити разматрани захтјеви за добијање средстава из буџета РС намијењених за финансирање вјерских заједница, јер се, како у суштини произилази из оба мишљења, тако отклањају евентуалне будуће ситуације у којим би могло да се проблематизује питање дискриминације.

72. Међутим, имајући у виду све наведено, Уставни суд закључује да у околностима конкретног случаја нема ништа што би упутило на закључак да су јавне власти изашле из оквира поља слободне процјене у обликовању сарадње са вјерским заједницама и, због начина финансирања цркава и вјерских заједница, апеланта довеле у неравноправан положај у односу на друге цркве и вјерске заједнице.

73. Уставни суд закључује да су апелантови наводи о повреди права из члана II/3г) у вези са правом из члана II/4 Устава Босне и Херцеговине, те права из члана 9 у вези са чланом 14 Европске конвенције неосновани.

Право на правично суђење

74. Апелант тврди да му је оспореном пресудом Окружног суда повријеђено и право из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције. Апелантови наводи у овом дијелу суштински се односе на тумачење Окружног суда у погледу назива Католичка, односно Римокатоличка црква, те став да се чини да се расподела средстава врши с обзиром на бројност припадника вјерске заједнице, њихов значај и потребе, који су у овој одлуци већ детаљно размотрени у оквиру члана 9 у вези са чланом 14 Европске конвенције и за које је закључено да су неосновани. Даље, у вези са апелантовом тврдњом да је Окружни суд пропустио да одржи усмену расправу, Уставни суд запажа да, у складу са чланом 25 Закона о управним споровима РС, због сложености спorne ствари или ако нађе да је то потребно ради бољег разјашњења ствари, суд може да ријеши да се одржи усмена расправа. Суд може да одржи усмену расправу и у случају кад је нека од странака у тужби, односно благовременом одговору на тужбу предложила да се расправа одржи. Апелант не тврди да је у тужби захтијевао да се одржи јавна расправа. Слиједећи наведено, Уставни суд сматра да у околностима конкретного случаја нема ништа што би упутило на закључак да је Окружни суд произвољно поступао и тако повриједио апелантово право из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције.

VIII - Закључак

75. Уставни суд закључује да не постоји повреда права из члана II/3г) и члана II/4 Устава Босне и Херцеговине, те права из члана 9 у вези са чланом 14 Европске конвенције када у околностима конкретного случаја нема ништа што би упутило на закључак да су јавне власти изашле из оквира поља слободне процјене у обликовању сарадње са вјерским заједницама и начином финансирања цркава и вјерских заједница апеланта довеле у неравноправан и дискриминаторски положај у односу на друге цркве и вјерске заједнице.

76. Уставни суд закључује да не постоји повреда права из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције када у околностима конкретного случаја нема ништа што би упутило на закључак да је Окружни суд произвољно поступао и тако повриједио апелантово право из цитираних одредаба.

77. На основу члана 59 ст. (1) и (3) Правила Уставног суда, Уставни суд је одлучио као у диспозитиву ове одлуке.

78. Према члану VI/5 Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

Предсједник
Уставног суда БиХ,
Мирсад Ћеман, с.р.

САДРЖАЈ

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1749	Одлука о верификацији мандата, број: 02/1-021-1360/16	1
1750	Одлука о верификацији мандата, број: 02/1-021-1361/16	1
1751	Одлука о верификацији мандата, број: 02/1-021-1362/16	1
1752	Одлука о верификацији мандата, број: 02/1-021-1363/16	1
1753	Одлука о верификацији мандата, број: 02/1-021-1364/16	2
1754	Одлука о верификацији мандата, број: 02/1-021-1365/16	2
1755	Одлука о верификацији мандата, број: 02/1-021-1366/16	2
1756	Одлука о верификацији мандата, број: 02/1-021-1367/16	2
1757	Одлука о верификацији мандата, број: 02/1-021-1368/16	2
1758	Одлука о верификацији мандата, број: 02/1-021-1369/16	2

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1759	Одлука о давању сагласности на План утрошка средстава - издатке за нефинансијску имовину, број: 04/1-012-2-2519/16	3
1760	Одлука о прихватању донаторских средстава Развојне банке Савјета Европе у вези са регионалним програмом стамбеног збрињавања	3
1761	Одлука о усвајању Електроенергетског биланса Републике Српске за 2017. годину	3

МИНИСТАРСТВО ПРАВДЕ

1762	Правилник о условима, начину чувања и уништавања материјалних доказа у кривичном поступку	4
1763	Правилник о полагању правосудног испита	7
1764	Правилник о Програму стручног испита за стечајног управника и начину његовог полагања	9

МИНИСТАРСТВО ЗА ПРОСТОРНО УРЕЂЕЊЕ, ГРАЂЕВИНАРСТВО И ЕКОЛОГИЈУ

1765	Правилник о условима и начину полагања стручног испита за обављање дјелатности из области заштите животне средине	12
------	---	----

МИНИСТАРСТВО САОБРАЋАЈА И ВЕЗА

1766	Упутство за саобраћај возова са Talgo гарнитурама на жељезницама Републике Српске	16
------	---	----

МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ

1767	Упутство о утрошку средстава прикупљених по основу враћања кредита из Пројекта шумарства WB 040 ВА и Пројекта развоја и заштите шума WB 3779	21
------	--	----

РЕПУБЛИЧКА УПРАВА ЦИВИЛНЕ ЗАШТИТЕ

Правилник о измјенама и допунама Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Републичкој управи цивилне заштите	21
--	----

УСТАВНИ СУД БиХ

Одлука о допустивости и меритуму, број: АП 2575/13	23
--	----

ОГЛАСНИ ДИО	8 страна
-------------------	----------

Наручилац:

(назив, адреса)

Матични број _____; ПДВ обвезник: ДА НЕ

ИБ (УИО) _____

Жиро рачун _____

E-mail адреса _____

Телефон: _____

Добављач:**ЈУ СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ****Вељка Млађеновића бб, Бања Лука**

ЛИБ 4400929270005; ИБ (УИО) 400929270005

Жиро рачуни:

551-001-00029639-61, 562-099-00004292-34,

567-162-1000010-81, 571-010-00001043-39;

555-007-00001332-44, 552-030-00026976-18

Телефон/факс: (051) 456-331, 456-338, 456-339, 456-342

Претп. бр. _____

НАРУЧБЕНИЦА број _____

Овим неопозиво наручујемо:

1. **Штампано издање** "Службеног гласника Републике Српске" за 2017. годину на језику:

а) српског народа _____ примјерака; б) хрватског народа _____ примјерака; в) бошњачког народа _____ примјерака.

Цијена годишње претплате износи 351,00 КМ са урачунатим ПДВ-ом и поштарином.

2. **Интернет издање** "Службеног гласника Републике Српске" за 2017. годину _____ претплатничких лиценци.3. **Архива** Службеног гласника Републике Српске – **интернет издање** за 2017. годину _____ претплатничких лиценци.4. **Дикта регистар** објављених прописа РС и БиХ – **штампано издање** за 2017. годину _____ примјерака:

- годишња претплата, која укључује основни уложак и четири допунска уложка током године, ПДВ и поштарину, износи 160,00 КМ.

5. **Дикта регистар** објављених прописа РС и БиХ – **интернет издање** за 2017. годину _____ претплатничких лиценци.**Рок уплате до 28.2.2017. године.**

Потпис

М.П.

У _____ 20 _____ године

ЦЈЕНОВНИКПреглед цијена за претплату на **интернет издање** "Службеног гласника Републике Српске" према врсти претплате и броју лиценци, са ПДВ-ом:

Број лиценци	Нису претплатници на штампано издање		Повлаштена цијена за претплатнике на штампано издање	
	Цијена појединачне лиценце	укупна цијена	Цијена појединачне лиценце	укупна цијена
1	290 КМ	290 КМ	150 КМ	150 КМ
2	175 КМ	350 КМ	130 КМ	260 КМ
3	150 КМ	450 КМ	110 КМ	330 КМ
4	130 КМ	520 КМ	100 КМ	400 КМ
5	120 КМ	600 КМ	90 КМ	450 КМ
6	115 КМ	690 КМ	85 КМ	510 КМ
7	110 КМ	770 КМ	80 КМ	560 КМ
8	105 КМ	840 КМ	75 КМ	600 КМ
9	100 КМ	900 КМ	70 КМ	630 КМ
10	95 КМ	950 КМ	65 КМ	650 КМ
11-15	90 КМ	90 КМ по лиценци	60 КМ	60 КМ по лиц.
16-20	85 КМ	85 КМ по лиценци	55 КМ	55 КМ по лиц.
21-100	80 КМ	80 КМ по лиценци	50 КМ	50 КМ по лиц.
преко 100	70 КМ	70 КМ по лиценци	30 КМ	30 КМ по лиц.

Годишња претплата на **архиву** која обухвата све бројеве објављене од 1992. године са укљученим ПДВ-ом износи:

Број лиценци	Цијена појединачне лиценце	Укупна цијена
1	120,00 КМ	120,00 КМ
2	90,00 КМ	180,00 КМ
3	80,00 КМ	240,00 КМ
4	70,00 КМ	280,00 КМ
5 и више лиценци	60,00 КМ	60,00 КМ по лиценци

- Претплата на архиву за оне који су претплаћени на текућу годину (штампано или електронско издање) је са 50% попушта у односу на цијене из претходног става.

Дикта регистар објављених прописа РС и БиХ – интернет издање обухвата претплату која укључује основни уложак и мјесечно ажурирање током године:

Цијена појединачне лиценце	Укупна цијена
1 лиценца 150,00 КМ	150,00 КМ
2 лиценце 130,00 КМ	260,00 КМ
3 лиценце 110,00 КМ	330,00 КМ
4 лиценце 100,00 КМ	400,00 КМ
5 лиценци 90,00 КМ	450,00 КМ
више од 5 лиценци 80,00 КМ	80,00 КМ по лиценци

Оснивач: Влада Републике Српске. Издавач: Јавна установа Службени гласник Републике Српске, Бања Лука, поштански фах 88. Жиро рачуни: 555-007-00001332-44 код Нове банке а.д. Бања Лука, 562-099-00004292-34 код НЛБ банке а.д. Бања Лука, 567-162-10000010-81 код Sberbank а.д. Бања Лука, 551-001-00029639-61 код UniCredit Bank а.д. Бања Лука, 571-010-00001043-39 код Комерцијалне банке а.д. Бања Лука и 552-030-00026976-18 код Addiko Bank а.д. Бања Лука. Директор и главни и одговорни уредник Драган Веселиновић. Уредник Вишња Бајић Прерадовић. Техничко уређивање Горан Зеленбаба. Телефон: (051) 456-330, факс (051) 456-331, 456-341 и 456-349, редакција: (051) 456-357, рачуноводство: (051) 456-337, претплата: (051) 456-339. Интернет: (051) 456-346, <http://www.slglasnik.org>, e-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org. Решењем Министарства информација Републике Српске, број: 01-411/93 лист је уписан у Регистар јавних гласила под бројем 37. Штампач: ЈУ Службени гласник Републике Српске, Бања Лука.

